Regionala
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2143 | 4 pagini — 20 bani | Joi 22 martie 1956

Sintem în a doua zi a Săptămînii Mondiale a Tineretului

Mereu noi tineri în U.T.M.

APROAPE în fiecare seară, cînd se termină ziua de muncă și amurgul învăluie aleile, numeroși tineri de la fabrica „Tudor Vladimirescu" din București se adună la club. Oricine vine aici găsește o ocupație plăcută: unii pregătesc un dans nou, alții învață un cîntec, mulți citesc sau joacă șah. La clubul fabricii, tinerii au posibilitatea să-și îmbogățească cunoștințele. In fața lor iau cuvîntul adesea ingineri și tehnicieni, care le vorbesc despre realizările științei, despre căile ce duc la creșterea productivității muncii și scăderea prețului de cost, despre necesitatea aplicării pe scară tot mai largă a tehnicii înaintate.

La fabrica „Tudor Vladimirescu", tinerii sînt printre inițiatorii a tot ceea ce este nou și înaintat; 90 la sută dintre ei sînt utemiști. I-a atras în U.T.M. munca entuziastă a utemiștilor, viața lor bogată în conținut. Unii s-au împrietenit cu utemiștii în munca de producție, alții cu prilejul participării la activitatea echipei artistice, o parte s-au încadrat activ la munca obștească. Comitetul organizației de bază U.T.M. s-a ocupat cu grijă și atenție de fiecare dintre ei.

Asemenea organizații U.T.M. cu autoritate în rîndul tineretului există astăzi multe în țara noastră. Ele sînt legate prin mii de fire de masele largi ale tineretului. Aceste legături se întăresc zi de zi în munca comună din mine și fabrici, pe șantierele de construcție, la sate, în gospodării agricole colective și de stat, unde, cot la cot cu ceilalți tineri, muncesc utemiștii.

Uniunea Tineretului Muncitor ajută partidul în educarea comunistă a tineretului, în mobilizarea lui la lupta întregului popor muncitor pentru întărirea regimului democrat-popular și construirea socialismului. U.T.M.-ul este principala rezervă a partidului. A te număra în rîndurile organizației, a-ți dărui toată energia slujirii poporului, a lupta mai activ pentru măreața cauză a partidului și poporului — aceasta este o dorință scumpă a tinerilor. Fiecare organizație U.T.M. în parte trebuie să prețuiască încrederea pe care i-o acordă tinerii și să caute prin toate mijloacele să lărgească și să întărească legăturile sale cu tineretul, să atragă noi și noi tineri în rîndurile ei.

Creșterea și întărirea rîndurilor U.T.M. trebuie făcută prin antrenarea tineretului în rezolvarea problemelor vitale ce interesează pe tinerii noștri, în mobilizarea lor la îndeplinirea sarcinilor concrete de fiecare zi. Dacă o organizație de bază nu se preocupă și de educarea neutemiștilor și aceștia nu sînt atrași spre rîndurile ei, înseamnă că ea desfășoară o activitate plicticoasă, neinteresantă, lipsită de spirit tineresc, că ea nu satisface cerințele tinerilor.

In organizația de bază de la schela Moreni din raionul Cîmpina în fiecare lună se primesc noi tineri în U.T.M. In schimb, în organizația de bază din comuna Arpașul de Jos, raionul Făgăraș, rîndurile organizației cresc foarte încet. De la începutul anului și pînă în prezent nici un tînăr n-a fost primit în U.T.M. Cum se explică această diferență? Comitetul organizației din Arpașul de Jos nu a înțeles încă însemnătatea muncii de primire a noilor membri și se ocupă de această problemă în mod sporadic, pe campanii. Dacă creșterea rîndurilor organizației ar fi constituit o sarcină permanentă, dacă tinerii ar fi fost mobilizați în primul rînd în procesul de producție, dacă s-ar fi organizat conferințe cu diverse teme, ca de pildă: „Carnetul utemist — îndemn la fapte mărețe", sau „Cinstea de a fi utemist", dacă tinerii ar fi fost antrenați la acțiuni de strîngere a fierului vechi, la repararea unei șosele, dacă ar fi fost încadrați în învățămîntul politic etc. așa cum a procedat comitetul de la schela Moreni atunci, cu siguranță că și în comuna Arpașul de Jos organizația ar fi crescut simțitor. Cu o asemenea situație ca în comuna Arpașul de Jos nu trebuie să ne împăcăm. Prima grijă a comitetelor U.T.M., a fiecărui activist, trebuie îndreptată spre obținerea unei activități politice permanente și variate în toate organizațiile de bază, cu scopul de a înmănunchia toate eforturile tineretului pentru aplicarea în practică a hotărîrilor celui de-al II-lea Congres al partidului, folosind asemenea mijloace care să ducă la ridicarea nivelului politic și cultural al tinerilor.

Prin cîte emoții și frămîntări nu trece un tînăr înainte de a fi primit în U.T.M.! A ști să-i afli dorințele și ceea ce-l interesează, să-l ajuți în momentele acestea, înseamnă să găsești mijlocul de a te apropia sufletește de el.

Acolo unde comitetele organizațiilor de bază manifestă grijă față de cerințele tinerilor, se interesează zi de zi de nevoile lor în producție, de calificarea lor profesională, tinerii sînt atrași spre organizație. Și, dimpotrivă, rîndurile organizației cresc anevoie acolo unde există lipsă de preocupare pentru aceste probleme.

In munca politică de zi cu zi în rîndurile tinerilor, organizațiile U.T.M. au datoria să educe tinerii în spiritul unei înalte principialități și a fermității de a birui greutățile ivite în muncă. Organizațiile U.T.M. nu pot tolera manifestări străine moralei noastre ca atitudini nejuste față de fete, beția și alte asemenea comportări nedemne. Lupta hotărîtă împotriva acestor manifestări sporește autoritatea U.T.M. în rîndurile tineretului, iar afluxul spre ea este mai mare.

Spre U.T.M. se simt atrași majoritatea covîrșitoare a tinerilor. Unele organizații de bază însă, scăpînd din vedere munca politică și organizatorică ce trebuie desfășurată în vederea creșterii rîndurilor organizației, transformă primirea de noi membri într-o acțiune lipsită de conținut, formală. Comitetele U. T. M. trebuie să înțeleagă ca o necesitate creșterea permanentă a organizației noastre, cuprinderea unui număr din ce în ce mai mare de tineri în marea familie a utemiștilor. Mai sînt însă organizații unde numărul membrilor este destul de mic. Cum se poate vorbi atunci de întărirea influenței utemiștilor asupra celorlalți tineri acolo unde organizațiile U.T.M. sînt slabe? La „Țesătura" Iași, de pildă, din 1800 de tineri numai 570 sînt utemiști. Zeci de tineri muncitori înaintați doresc fierbinte să se înroleze în rîndurile utemiștilor. Comitetul organizației de bază însă a lăsat lucrurile să meargă de la sine. Așa se explică faptul că aproape în întreg anul 1955 au fost primiți în această organizație doar 48 de tineri. Oare Comitetul orășenesc U.T.M. Iași nu s-a neliniștit de această situație?

Se mai întîmplă ca unele organizații de bază să aibă pretenții exagerate față de pregătirea tinerilor care cer primirea lor în organizație pornind greșit de la concepția că tînărul ce solicită intrarea în organizație trebuie să aibă deja un nivel politic și cultural ridicat. Activiștii U.T.M. au datoria de a lămuri în aceste organizații de bază necesitatea creșterii permanente a rîndurilor organizației, caracterul și sarcina principală a organizației noastre de a face educație comunistă tineretului.

Sarcinile U.T.M.-ului decurg întotdeauna din sarcinile generale ale partidului. Astăzi, cînd partidul a pus în fața noastră un vast program de muncă, răspunderea organizațiilor U.T.M. pentru educarea tineretului crește și mai mult. Fiecare organizație trebuie să muncească cu și mai multă îndîrjire, să facă în așa fel încît la munca variată de pregătirea tinerilor în vederea intrării lor în rîndurile U.T.M.-ului să participe fiecare organizație de secție, fiecare grupă și fiecare dintre utemiști. Intărind și lărgind pe toate căile legăturile cu masele largi ale tineretului, primind în rîndurile organizației U.T.M. pe cei mai buni tineri, comitetele U.T.M. au datoria să sporească și mai mult activitatea creatoare a tinerilor, să-i antreneze la întrecere, să îndrume entuziasmul lor în vederea îndeplinirii mărețului program de luptă a partidului.

„Scînteia tineretului"

VEȘTI DIN ȘCOLI ȘI FACULTĂȚI

Serată matematică

Cercul nostru de matematici a organizat în cinstea „Olimpiadei matematice" o serată care, datorită temei deosebite, s-a bucurat de o largă participare din partea elevilor. La început, tovarășul profesor de matematică ne-a vorbit despre preocupările matematice ale lui Karl Marx. Apoi elevul Bragadiru Lascăr a vorbit despre „cercuri adjuncte", iar elevul Al. Nițulescu ne-a povestit despre viața și activitatea lui Pitagora și Euler. Partea cea mai antrenantă a constituit-o demonstrarea unor teoreme și rezolvarea unor exerciții din „Gazeta matematică și fizică".

La serată, colegul nostru A. Guțulescu a cîntat la pian iar la sfîrșit elevul Aurel Scăunaș ne-a istorisit cîte ceva despre savantul romîn A. Proca.

Serata ni s-a părut scurtă datorită interesantelor noutăți aflate și organizării ei ingenioase.

PAUL A. POPOVICI
elev în clasa a X-a a Școlii medii de băieți nr. 1 Călărași

Frecvență bună, rezultate bune

E îmbucurător faptul că printre anii fruntași la Facultatea de biologie din București se numără și anul I.

La grupa 1.043, fruntașă pe an, în sesiunea de iarnă din totalul de 24 studenți, 20 au promovat examenele. Printre fruntași putem cita pe Traian Oancea, C. Moscu, Margareta Müller, Ana Gheorghe și alții. Ei sînt fruntași la învățătură și au o frecvență bună. De remarcat faptul că, în afară de Nelu Veidenberg și Lucia Nițu, nici un student nu are o frecvență sub 90 la sută.

Grupa 1.043 constituie un exemplu demn de urmat.

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

Deschiderea celui de al 2-lea Congres al Cooperației Meșteșugărești din R. P. R.

Miercuri dimineața, în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală, s-a deschis cel de al 2-lea Congres al Cooperației Meșteșugărești din R.P.R.

La lucrările Congresului iau parte 425 de delegați reprezentanți ai cooperativelor meșteșugărești din întreaga țară.

La ședința de deschidere au fost de față tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, Gh. Apostol, P. Borilă, J. Fazekaș, C. Mateescu, Ileana Răceanu, Al. Sencovici, C. Teodoru, A. Vlădoiu, reprezentanți ai instituțiilor de stat, ai organizațiilor economice și organizațiilor obștești.

La lucrările Congresului sînt prezenți delegați ai organizațiilor cooperatiste meșteșugărești din Uniunea Sovietică, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, R.P.D. Coreeană și R. D. Germană, invitați să participe la lucrările celui de al 2-lea Congres al Cooperației Meșteșugărești din R.P.R.

Tov. Ilie Alexe, vicepreședinte al Consiliului Uniunii Centrale a Cooperației Meșteșugărești din R.P.R., a deschis lucrările Congresului, aducînd un salut delegaților, invitaților, precum și reprezentanților organizațiilor cooperatiste meșteșugărești de peste hotare.

In numele Congresului și al tuturor membrilor cooperativelor meșteșugărești, tov. Ilie Alexe a adresat un călduros salut Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului R. P. R.

A fost ales prezidiul Congresului.

La masa prezidiului iau de asemenea loc tovarășii V. I. Levkin și A. K. Zernov, membrii delegației sovietice, Wladyslaw Gogolevski, conducătorul delegației din R.P. Polonă, Iosef Kovacs, conducătorul delegației din R. Cehoslovacă, Aleva Lajos, conducătorul delegației din R. P. Ungară, Kiril Lazarov Dimitrov, conducătorul delegației din R. P. Bulgaria, Hen Hun, conducătorul delegației din R.P.D. Coreeană și Paul Hess, conducătorul delegației din R. D. Germană.

Congresul a ales apoi comisia de validare și comisia de redactare a hotărîrilor Congresului.

A fost adoptată ordinea de zi a Congresului.

A luat cuvîntul tovarășul Petre Borilă, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a adus Congresului salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului R.P.R.

Intrîndu-se în ordinea de zi, a luat cuvîntul tov. Gh. Vasilichi care a prezentat raportul Consiliului Uniunii Centrale a Cooperației Meșteșugărești.

Tov. C. Dumitrescu a prezentat apoi raportul Comisiei de revizie a UCECOM.

★

Ședința de după-amiază a fost prezidată de tov. Dezideriu Nagy vicepreședinte al UCECOM. Au început discuțiile la raportul Consiliului Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești.

Au luat cuvîntul tov. Georgeta Georgescu, vicepreședinte al Uniunii textil-confecții din București, Andrei Iuhasz, președintele Uniunii regionale a cooperativelor meșteșugărești Timișoara, Stelian Chiru, președintele Uniunii lemn-mobilă București.

V. I. Levkin, vicepreședinte al conducerii Consiliului Central al Cooperativelor Meșteșugărești din U.R.S.S. a adus celui de al 2-lea Congres al Cooperației Meșteșugărești din R.P.R. salutul lucrătorilor cooperației de producție din Uniunea Sovietică. Ca simbol al prieteniei dintre cooperatorii din Uniunea Sovietică și meșteșugarii cooperatori din țara noastră, conducătorul delegației sovietice a înmînat tov. Gheorghe Vasilichi un steag roșu. Președintele UCECOM-ului a mulțumit în numele cooperatorilor din țara noastră pentru darul primit.

S-a dat apoi citire telegramei adresată Congresului de Biroul de organizare al Uniunii Cooperativelor de producție din întreaga Chină.

In continuarea discuțiilor la raport au luat cuvîntul tov. Petre Anania, președintele cooperativei „Ciocanul" din Botoșani, Ernest Fischer, președintele Uniunii metal-chimie București, Victoria Stanciu, președintele cooperativei „8 Martie" din Breaza, Solomon Iotcovici, președintele Uniunii regionale a cooperativelor meșteșugărești din Iași, Filip Zamfir, președintele Uniunii regionale a cooperativelor meșteșugărești din Pitești și Silvia Petrișor, președintele cooperativei de invalizi „Progresul" din Timișoara.

Congresul a primit apoi salutul tov. Paul Hess, conducătorul delegației din R.D. Germană.

Din partea micilor meșteșugari din R.D. Germană tov. Paul Hess a înmînat un dar conducerii UCECOM-ului.

Lucrările congresului continuă.

(Agerpres)

Citiți în pag. 3-a
Cuvîntarea tov. Petre Borilă

Săptămîna Mondială a Tineretului 21-28 martie — TINEREȚEA ne e dragă

Prin telefon ni se transmite

BACĂU (de la corespondentul nostru).— Peste 500 de tineri din orașul Bacău au participat ieri la adunarea festivă de deschidere a Săptămînii Mondiale a Tineretului care a avut loc în sala teatrului de stat din localitate. Cu acest prilej tovarășul Stelian Dumitriu, prim secretar al comitetului orășenesc U.T.M. Bacău, a vorbit despre Săptămîna Mondială a Tineretului.

Referindu-se la felul în care tinerii din orașul Bacău au întîmpinat acest eveniment, vorbitorul a arătat că peste tot brigăzile de tineret au obținut noi succese în această perioadă. Așa de pildă brigada de tineret de la secția croit a fabricii „Partizanul" în primele două decade ale lunii martie a economisit 12.500 dm. pătrați piele din care s-au confecționat 418 perechi fețe bocanci.

In ultimele 8 zile la fabrica „Steaua Roșie", Uzina de Utilaj petrolifer și alte întreprinderi au fost create 14 brigăzi noi de tineret și 4 posturi utemiste de control.

In încheierea festivității, după ce s-a dat citire telegramei adresate F.M.T.D., a fost prezentat un bogat program artistic.

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Deschiderea Săptămînii Mondiale a Tineretului a fost marcată printr-o adunare care a avut loc în sala Teatrului de Stat din Oradea. La această adunare, tov. Ion Ardelean, secretar al comitetului regional U.T.M. și Fodor Alexandru, prim secretar al Comitetului regional U.T.M. Oradea, au vorbit în limbile romînă și maghiară despre semnificația Săptămînii Mondiale a Tineretului. La adunare a participat și o delegație a tineretului maghiar sosită pentru a participa la sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului. Conducătorul delegației tineretului maghiar Nagy Tibor, a rostit o cuvîntare în care a vorbit despre prietenia ce unește tineretul maghiar și romîn în lupta pentru pace și socialism.

SALUT TINERETULUI LUMII!

Adunarea festivă din Capitală

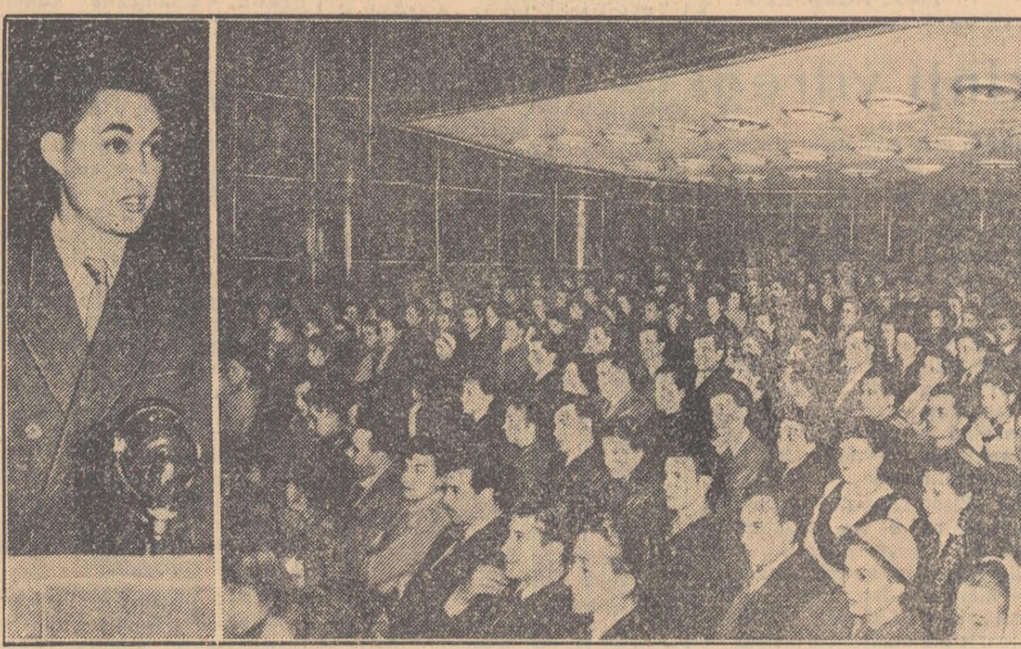
Tov. Virgil Trofin vorbind la adunarea festivă de la Teatrul C.C.S.

Miercuri după amiază, în sala Teatrului C.C.S., a avut loc adunarea festivă organizată cu prilejul deschiderii Săptămînii Mondiale a Tineretului.

La adunare au luat parte tovarășii: acad. I. Murgulescu, Fl. Dănălache, Cornel Fulger, general maior Ion Gheorghe, ing. Anton Vlădoiu, prof. univ. N. Sălăgeanu, Stela Enescu, V. Trofin, Petre Despot, Cornelia Mateescu, membri ai C.C. al U.T.M., oameni de artă, tineri muncitori fruntași în producție, militari, elevi și studenți, fruntași la învățătură, studenți străini care învață în R.P.R.

Au participat Orlando Funcia Gomes (Brazilia), secretar al F.M.T.D., Lo Gheik-Bara, reprezentantul tineretului din Senegal la F.M.T.D. Harald Birger Samuelson și Oivind Kjell Roos, reprezentanți ai organizațiilor de tineret din Norvegia, invitați să participe la sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului în țara noastră.

Cuvîntul de deschidere al adunării a fost rostit de tov. Miron Olteanu, prim secretar al Comitetului Orășenesc București al U.T.M.

Despre Săptămîna Mondială a Tineretului a vorbit tov. Virgil Trofin, secretar al C.C. al U.T.M.

„Săptămîna Mondială a Tineretului, a spus vorbitorul, constituie un prilej de manifestare tot mai puternică a unității tineretului lumii în lupta împotriva războiului, pentru pace și înțelegere între popoare. Sărbătoarea tradițională a tineretului se desfășoară în acest an în condițiile unei destinderi în relațiile dintre state și ale unor noi și importante succese ale politicii de coexistență pașnică.

Educat în spirit internaționalist, tineretul din R.P.R. sprijină lupta tinerilor din lumea întreagă pentru pace și prietenie, ia parte la toate acțiunile organizate și inițiate de F.M.T.D.

Sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului este un mare prilej pentru tinerii constructori ai socialismului din patria noastră de a obține noi realizări în toate domeniile de activitate, contribuind alături de toți oamenii muncii din țara noastră la înfăptuirea hotărîrilor Congresului al doilea al P.M.R. și a Directivelor cu privire la sarcinile celui de al doilea plan cincinal.

A vorbit apoi Orlando Funcia Gomes, secretar al F.M.T.D. care în numele zecilor de milioane de tineri din lumea întreagă organizați în F.M.T.D., a adus tineretului din patria noastră un călduros salut. Săptămîna Mondială a Tineretului, a spus vorbitorul, a devenit azi o sărbătoare a unității tuturor tinerilor care luptă pentru un viitor mai bun, pentru pace și prietenie. Faptele arată că întotdeauna cînd tineretul se unește, cauza sa este învingătoare. Tineretul din întreaga lume înțelege pe zi ce trece mai bine că numai unit poate găsi calea spre un viitor fericit.

Luînd cuvîntul, Lo Gheik-Bara a adus salutul frățesc și călduros al tineretului din Senegal.

Prin aplauze puternice participanții la adunare au adoptat apoi textul unui mesaj de salut adresat Comitetului executiv al F.M.T.D.

In încheierea adunării festive, participanții au intonat Imnul F.M.T.D.

Ansamblul U.T.M. a prezentat apoi un spectacol festiv.

(Agerpres)

Tinerii turnători din Calan au cu ce să se mîndrească

DEVA (de la corespondentul nostru).

Pe Cimpoieșu Anton l-am întîlnit în hala turnătoriei. Cu cîteva clipe mai înainte terminase tocmai turnarea unei piese. Cimpoieșu este secretarul organizației de bază U.T.M. a secției turnătorie din uzina „Victoria"-Calan. L-am rugat să-mi vorbească despre realizările tinerilor în cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului. Fața lui, încă aprinsă de dogoarea fontei incandescente, zîmbea de bucurie. Iși șterse mîinile înegrite de fum și scoase din buzunar un carnețel cu scoarțe tari.

— Secția noastră în care majoritatea lucrătorilor sînt tineri, a muncit astfel încît de la 1 la 20 martie a realizat sarcinile de plan la toate sortimentele, ba chiar le-a și depășit. Astfel, la turnarea cazanelor pentru încălzirea centrală sarcina de plan a fost depășită cu 60,2 la sută la cochile și plăci cu 40,6 la sută, la tucerii sanitare cu 11,8 la sută. Secția noastră a produs cu 14,9 la sută mai multe piese turnate peste plan depășind în același timp productivitatea muncii cu 12 la sută față de sarcina planificată. Ajutate de turnătorii comuniști Novac Iosif, Strauschi Iosif și alții, cele 6 brigăzi de tineret au dat între 20 pînă la 45 la sută mai multe produse turnate peste plan. Deosebit de bine au muncit brigăzile de fete conduse de utemistele Laslo Berta și Tomescu Eugenia, absolvente ale școlii profesionale metalurgice. In această perioadă ele nu au rebutat nici o piesă dînd numai produse de bună calitate.

Un bătrînel care asculta discuția noastră cu multă băgare de seamă, intră în vorbă:

— Scrie-l și pe secretarul U.T.M. că doar și el a muncit bine. Privește ce arată graficul lui: 56 la sută peste sarcinile de plan!

La hotelul Ambasador cu oaspeții noștri

Hotel Ambasador.

Urcăm la etajul 3. In fața unei uși poposim pentru cîteva secunde. Zîmbitor, un tînăr brunet ne întîmpină, invitîndu-ne în camera sa. In primul moment părem încurcați. Vorbește portugheza iar noi nu pricepem nimic. Dilema este însă curînd rezolvată în... franceză. Astfel facem cunoștință cu Orlando Gomes, secretar al F.M.T.D.

Gomes sosise în București de-abia de cîteva ore.

— Vizitez pentru prima oară Romînia, așa încît curiozitatea mea este lesne de înțeles — ne spune el.

Discuția alunecă în jurul unor probleme... meteorologice (cînd a plecat din Brazilia, patria sa, acolo erau călduri înăbușitoare. De la Rio de Janeiro s-a îndreptat spre Helsinki, izbutind astfel să cunoască și niște geruri strașnice. Așa încît astăzi clima romînească i se pare îndeajuns de... blîndă).

Sus: Orlando Gomes; jos: facsimilul salutului său.

Pentru că ne aflăm în prima zi a Săptămînii Mondiale a Tineretului, Orlando Gomes ne transmite un salut către tineretul romîn:

„In numele celor 85 de milioane de tineri de pe toate continentele, organizați în F.M.T.D., salut călduros tineretul romîn cu ocazia Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Tineretul romîn și glorioasa sa Uniune a Tineretului Muncitor, care sărbătorește solemn Săptămîna Mondială a Tineretului, merită și mai mult dragostea tinerilor din lumea întreagă care văd în sărbători ca acestea contribuții de neprețuit la cauza păcii și prieteniei — supremă dorință a tinerei generații a zilelor noastre.

Orlando Gomes"

Il privim pentru cîteva minute pe tînărul brazilian și coborîm spre holul hotelului. Pe scări întîlnim doi tineri blonzi, care vorbesc într-o limbă oarecum ciudată. Ne apropiem și aflăm că sînt membrii delegației norvegiene de tineret ce ne vizitează țara cu prilejul Săptămînii Mondiale a Tineretului. Un tîlmaci binevoitor ne facilitează convorbirea.

Cine sînt oaspeții noștri? Unul este Kjell Roos, factor poștal din Oslo. Celălalt Harald Samuelson, electrician din districtul Bergon. Au călătorit cinci zile dornici să ne cunoască țara. Faptul acesta ni l-au mărturisit în cele cîteva cuvinte pe care le-au așternut pe hîrtie:

„Delegația tineretului norvegian formată din Harald Samuelson și Kjell Roos este fericită, plină de mulțumire, că se află ca oaspete în București la sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului".

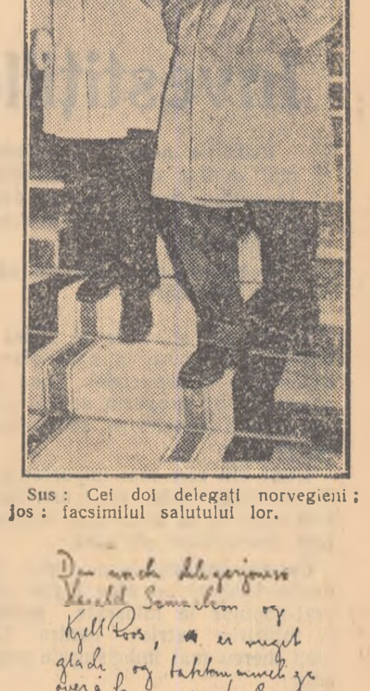
Sus: Cei doi delegați norvegieni; jos: facsimilul salutului lor.

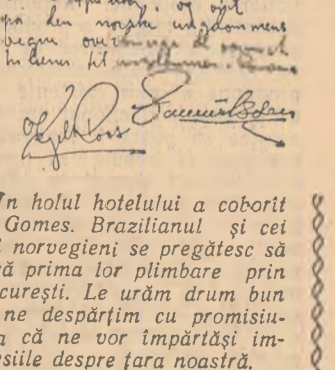

In holul hotelului a coborît și Gomes. Brazilianul și cei doi norvegieni se pregătesc să facă prima lor plimbare prin București. Le urăm drum bun și ne despărțim cu promisiunea că ne vor împărtăși impresiile despre țara noastră.

M. RAMURĂ

CARNET

Motiv serios

Au fost văzuți plimbîndu-se împreună. Erau toți cinci. Unul dintre ei propunea celorlalți să meargă mai repede. Mai erau doar zece minute pînă la începerea filmului. Era ceva firesc. S-au obișnuit să fie mereu împreună. Dar iată că cineva îi văzu în ziua salariului, după ce au trecut pe la un magazin de textile de unde toți au ieșit cu stofă de haine de aceeași culoare, că au intrat și într-un restaurant. N-au stat decît vreo zece minute acolo, dar, de!...

Ce s-a întîmplat?

Păun Pîrlog e un utemist de ispravă. El e responsabilul brigăzii de tineret de la turnătoria uzinelor „Semănătoarea" din Capitală. Ceilalți patru tineri Ion Anghel, Marin Ghiță, Alexandru Anghel și Angelescu Gheorghe sînt tovarășii săi de muncă. E adevărat că la cinematograf merg împreună. Impreună merg și atunci cînd își cumpără cîte ceva. La restaurant au fost de asemenea.

Era necesar? Era. Doar tinerii brigăzii de turnători au trebuit să închine pahare cu vin zilei de 1 ianuarie 1959. De ce zilei de 1 ianuarie 1959? E un secret la mijloc? Nu! Dacă ar fi un secret, cei din uzină nu l-ar cunoaște. Dar „secretul" este atît de cunoscut.

Hărnicia tinerilor acestora a depășit orice așteptări. Lucrînd la turnarea pieselor pentru semănători de cereale, secerători-legători și alte mașini agricole, ei au reușit să reducă rebuturile și să realizeze zi de zi succese tot mai mari. Și așa au învins timpul.

Se spune că Alexandru Anghel ar fi fost cîndva codaș în producție. Așa a fost. Azi dacă vrei să găsești un codaș în brigadă mai bine te lași păgubaș. Toată brigada e fruntașă.

In cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului tinerii din brigadă nu s-au mulțumit însă cu asemenea succese „obișnuite", ci au hotărît să rupă filele calendarului lor pe încă 15 zile.

Că sînt în stare să o facă, se mai îndoiește cineva?

ION TEOHARIDE

Produsele fabricii de porţelan din Cluj sînt mult apreciate de cumpărători. Calităţii şi aspectului exterior al produselor, muncitorii fabricii clujene le acordă atenţia cuvenită.
In fotografie: pictoriţa Maria Marchiş depune multă străduinţă în munca migăloasă dar plină de bucurii a decorării vaselor.
Foto: AGERPRES

Utilaje cu părinţi vitregi

Bunul mers al producţiei depinde de măsura în care o întreprindere e înzestrată cu utilaje moderne. Dar factorul cel mai important, factorul de bază în această privinţă, îl constituie munca oamenilor, felul în care aceştia înţeleg să folosească cît mai complect tehnica, rîvna pe care o desfăşoară pentru schimbarea, înnoirea proceselor de producţie. Acest factor are aceeaşi însemnătate şi la fabrica „Electroaparataj" — Bucureşti. Unii oameni din fabrică însă lasă lucrurile să se desfăşoare la voia întîmplării.

★

Instalaţia turnătoriei este montată de aproape un an de zile. Dar nu toate agregatele merg. Conducerea întreprinderii afirmă că circuitul agregatelor pămîntului vechi a fost greşit proiectat, că au fost necesare o serie de modificări, care s-au făcut în fabrică, că acum instalaţia este gata să fie pusă toată în funcţiune. Dar repararea acestor agregate s-a tărăgănat un an de zile. In loc să se grăbească aranjarea dezbătătorului inclus în circuit, s-a preferat să se continue a se lucra ca în turnătoriile mai vechi, în care dezbătutul se făcea cu ciocanul, să se încarce pămîntul cu lopata pe o bandă instalată provizoriu prin mijlocul halei.

Cum s-au ocupat organizaţia U.T.M. şi cea sindicală din fabrică de folosirea tehnicii noi în această secţie? Dacă exista o mobilizare serioasă a tuturor muncitorilor din turnătorie, a tinerilor, dacă comitetul organizaţiei U.T.M. s-ar fi străduit de pildă, să îndrume postul utemist de control de aici să enumere printre sarcinile sale şi pe aceea de a se ocupa de utilizarea din plin a agregatelor, lucrurile n-ar fi urmat această cale. Turnătoria ar fi lucrat de multă vreme în mod normal, nu s-ar fi ajuns la situaţia ca din 9000 de tălpi de fiare de călcat, 3000 să fie rebutate, lucru care s-a întîmplat de curînd.

Totdeauna o descoperire, inventarea unui aparat, a unei maşini stîrneşte entuziasm, elan pentru cunoaşterea şi întrebuinţarea sa; mijloacele care uşurează munca omului şi o fac mai productivă sînt primite cu bucurie. La „Electroaparataj" există însă altă stare de lucruri.

Un exemplu. Pregătirea pentru nichelajul unor piese se face prin polizarea acestora cu perii. Un număr destul de mare de muncitori trec piesele pe suprafaţa aspră a periei pînă cînd sînt perfect curate. Operaţia aceasta migăloasă cere mult timp şi cheltuieli mari. Conducerea întreprinderii a dispus introducerea electropolizării. Se ivise deci posibilitatea înlocuirii muncii manuale cu „munca" electricităţii. Muncitorii aşteptau montarea în secţie a noii instalaţii. Lucrurile însă s-au oprit la probe. Pretextînd că nu există proiect tehnic, că lipsesc băile necesare, tovarăşul Martin Legnendi, mecanicul şef, a renunţat la orice fel de efort, dovedind în această privinţă o totală lipsă de răspundere pentru sarcinile sale.

La „Electroaparataj" comoditatea unor cadre de conducere e unul din motivele care fac să se întîmple lucruri ca cel de mai sus. Cel mai important însă e următorul: lipsa de control permanent şi foarte amănunţit din partea direcţiunii, a executării dispoziţiilor pe care le dă.

Inginerul Rotislav Soseanu şi dispecerul Marin Ionescu, de pildă, primiseră dispoziţia să înlocuiască şaibele de tablă de alamă care se puneau la fixarea elemenţilor pe plăcile de marmoră de la tablourile de siguranţă, cu şaibe de tablă de fier galvanizată, ca să nu ruginească. In felul acesta nu scădea cu nimic calitatea produsului, în schimb se economiseau 10 tone material neferos pe an. Cei doi au continuat să întrebuinţeze tot aceleaşi şaibe de alamă, iar pentru a evita răspunderea în cazul unui control al tovarăşului director Petre Vişescu, le-au galvanizat, ca să nu se poată şti din ce metal sînt făcute. Prin urmare asemenea oameni în loc să caute să creeze în orice moment condiţii pentru ridicarea şi perfecţionarea producţiei, încearcă prin mijloace necinstite să o ţină în loc, din dorinţa de a nu-şi complica activitatea. Surprinzător e şi faptul că s-a putut trece la săvîrşirea unui asemenea lucru fără ca organizaţia U.T.M. să intervină, fără ca măcar un singur tînăr să fie intrigat văzînd că se galvanizează şaibe de alamă, căci aceasta nu se putea face ferit de ochii lumii.

Astfel de manifestări nu pot să mai dăinuie. Organizaţia de U.T.M. şi sindicatul, cerînd sprijinul organizaţiei de partid, vor trebui, la rîndul lor, să-şi concentreze forţele în lupta împotriva rutinei şi conservatorismului. Numai cînd atitudinea faţă de nou în tot ceea ce priveşte producţia se va schimba, activitatea întreprinderii se va îmbunătăţi mai mult, va lăsa în urmă rezultatele actuale.

GEORGE IORDACHESCU

Mai multă atenţie ucenicilor din S.M.T.-Albeşti

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Inzestrarea continuă a agriculturii cu tractoare şi maşini moderne necesită cadre bine pregătite, care să ştie să conducă cu îndeminare aceste maşini. De aceea, pe lîngă staţiunile de maşini şi tractoare şi pe lîngă gospodăriile agricole de stat au luat fiinţă şcoli de ucenici. O astfel de şcoală de ucenici funcţionează şi pe lîngă S.M.T.-Albeşti, regiunea Suceava. Cursurile sînt frecventate de 60 de tineri. Programul de învăţămînt este alcătuit din expuneri teoretice şi aplicaţii practice în atelier.

Tovarăşul Gheorghe Ionescu, mecanicul şef al staţiunii, se îngrijeşte ca în timpul orelor de practică ucenicii să-şi îmbogăţească cunoştinţele căpătate la cursuri. De aceea, în atelier, fiecare grupă de ucenici este repartizată pe lîngă un muncitor calificat, bine pregătit, care-i învaţă tainele meseriei. In atelierul de strungărie, de exemplu, ucenicii Petru Timofie şi Gheorghe Bojescu sînt ajutaţi în pregătirea lor de doi tineri strungari: utemistul Dumitru Laz[illegible] şi tînărul Mihai Braşoveanu. Tot în grupe ucenicii participă la repararea tractoarelor, trecînd prin rotaţie pe la fiecare ansamblu.

La S.M.T.-Albeşti, conducerea staţiunii asigură condiţiile necesare pregătirii practice a ucenicilor.

Pentru pregătirea teoretică nu s-au asigurat însă condiţiile necesare. Sălile de clasă sînt neîncălzite, nu s-au procurat cărţi suficiente pentru studiul individual, iar orele de meditaţie nu sînt respectate. Apoi, nici conducerea staţiunii, nici organizaţia de bază U.T.M., nu se preocupă de organizarea timpului liber al ucenicilor.

Lipsurile acestea pot fi lichidate cu uşurinţă de colectivul de conducere şi de organizaţia de bază U.T.M. din S.M.T.-Albeşti. Staţiunea are bibliotecă. Antrenaţi să participe la concursul „Iubiţi cartea", ucenicii pot fi obişnuiţi ca în timpul liber să citească, să facă recenzii, să poarte discuţii interesante pe marginea celor citite. Apoi, masa de ping-pong a staţiunii să nu mai fie un bun exclusiv al cîtorva, ci de ea să se folosească şi mecanizatorii şi ucenicii. Organizaţia de bază U.T.M. poate organiza în timpul liber, campionate de ping-pong.

Săli de clasă încălzite, cărţi suficiente, folosirea timpului liber într-un mod plăcut şi instructiv, iată condiţiile pe care conducerea S.M.T.-Albeşti şi organizaţia de bază U.T.M. de aici pot şi trebuie să le asigure ucenicilor. Toate acestea sînt necesare pregătirii temeinice şi multilaterale a viitorilor strungari, lăcătuşi, tractorişti etc.

Colţul CONCURSULUI

Tractorişti şi la nevoie... pompieri

Era o seară de iarnă. Cam pe la orele 21.00, acoperişul localului secţiei financiare a Sfatului popular raional din Paşcani a fost străpuns de o limbă de foc, apoi de alta şi iar de alta.

Vestea că această clădire a luat foc, a ajuns repede şi pînă la elevii şcolii de tractorişti.

In cîteva minute s-au echipat cu toţii şi luînd cu ei topoare, lopeţi şi găleţi, au pornit în fugă spre clădirea care ardea. Căţărîndu-se pe scări şi pe garduri, alături de alţi oameni care sosiseră şi ei în ajutor, tinerii tractorişti au început să lupte cu urgia focului.

Tractoriştii au organizat căratul apei în releu de găleţi.

Pentru a înlătura întinderea focului, tractoriştii, în frunte cu Vrînceanu Dragomir, Sfrijan Petru, Cerănuţeanu Gheorghe, Moisii Florea, s-au apucat să înlăture bucăţile de lemn arse pe jumătate şi să le arunce jos unde erau stinse de alţii. Peste puţină vreme partea arsă din streaşina acoperişului a fost dată jos.

Totuşi focul nu se potolea. Printre palele de fum care se învîrteau în jurul clădirii a apărut o flacără; ieşea prin geamul spart al unei camere unde căzuse o bucată de lemn aprins.

Tînărul Vasile Andronache na aşteptat să fie îndemnat şi repezindu-se pe scări a pătruns în cameră.

— Apă!... Apă! a început el să strige. Daţi găleţile aici.

Tractoriştii au venit în goana mare cu găleţile pline.

Nici căldura şi nici fumul nu i-au făcut pe tinerii noştri să dea înapoi. Datorită muncii lor şi a altora focul a fost stins.

Corespondent
PETRU PEPELEA

Nu-i rabdă pe necinstiţi

Acţiunea ce doresc s-o povestesc, s-a petrecut în zilele noastre. Eroii: pe de o parte utemiştii Iacob Ion, Petre Gh., Avrămescu Ion, de la uzina „7 Noiembrie" din Craiova, iar pe de altă parte Ion Doneţeanu, pînă nu de mult magaziner la magazia centrală a aceleiaşi uzine. Datorită funcţiei sale Doneţeanu manevra tot felul de materiale. Regulat se jura cu mîna pe inimă că e mai drept ca un „sfînt" şi nu i-ar trebui din avutul obştesc nici un vîrf de ac. Materialele erau însă cîntărite în spatele rafturilor, aşa că cel ce dădea bonul nu avea niciodată posibilitatea să vadă „bătaia" cîntarului.

Şi azi un ciupit, mîine altul, vorba proverbului: „pofta vine mîncînd", a început magazinerul să fure cu lăcomie ba din talpa veritabilă de curea, ba tablă subţire pentru acoperişuri, ba cuie şi altele.

Aceste „mici" învîrteli în zeci de kilograme, credea Doneţeanu că sînt înmormîntate şi nimeni nu le va afla.

Dar tinerii, şi în special utemiştii mai sus amintiţi, au început să-l observe mai atent. Vorbele lui nu-i amăgeau. Mulţi nu i-au crezut pe tineri că Doneţeanu... nu-i tocmai curat. Dar cu prilejul unui control, utemiştii au insistat să fie verificată atent şi magazia centrală. Socoteala mărfii din magazie nu s-a „brodit" cu cea din inventar. Utemiştii au avut dreptate.

Ion Doneţeanu a fost îndepărtat din uzină şi deferit justiţiei.

Corespondent
MATEI FLOREA

Trei povestiri despre sport şi viaţa de sportiv sînt aduse pe peliculă de cineaştii polonezi în filmul artistic „Trei starturi".

Şi desigur, dacă îndrăgiţi sportul, nu veţi rămîne indiferenţi, urmărind în film palpitanta întrecere ciclistă ori pasionantul campionat de box. In egală măsură însă vă vor interesa problemele de viaţă, de morală sportivă pe care le ridică cu ascuţime filmul.

Fotografia noastră o surprinde pe talentata înotătoare Hanka, una dintre eroinele filmului într-o discuţie cu un prieten. Unde o va duce influenţa acestui june atrăgător veţi afla din film. Grăbiţi-vă deci să-l vedeţi.

GHEORGHE POPAN A INTRAT „IN SOCIALISM"

Popan Gheorghe a trecut de prima tinereţe. Acum e un om cam între două vîrste, aşa că sărbătoarea nu se mai înghionteşte pe lîngă garduri cu flăcăii, ci se aciuieşte şi el pe lîngă oamenii mai bătrîni care stau pe cîte o podişcă fumînd „naţionale" şi discutînd politică internă şi externă.

Se aşează liniştit la spatele vreunuia şi şade acolo fără să spună o vorbă. Ascultă ce spun alţii şi bagă bine la cap fiecare cuvînt pentru că aşa trebuie să fie un om intrat în rînd cu lumea. Oamenii discută şi lucruri serioase, dar mai mult spun glume şi iau peste picior pe cîte unul din sat care umblă cu capul între urechi.

Popan simte că deocamdată nu e în stare să intre în discuţiile lor despre politică sau alte asemenea treburi. Seamănă cu o fată mare care a ieşit pentru prima oară la horă şi care nu face decît ceea ce-i spune maică-sa. Oamenii nu prea-l bagă nici ei în seamă şi nu se miră că-l văd aşa de retras. Mai 'nainte nu-l vedea nimeni prin sat. In fiecare zi, de dimineaţă pînă seara, îşi petrecea vremea pe izlazul de lîngă apa Crasnei. Popan Gheorghe era văcarul satului. Meseria aceasta, împreună cu un ciomag barosan, ghintuit în vîrf, a moştenit-o de la taică-su. Din ziua cînd a fost în stare să ducă ciomagul în mîini, bătrînul l-a luat lîngă el şi Gheorghe alerga toată ziua prin rîpe şi mărăcini urlînd răguşit: nea boală nea, mînca-te-ar lupchii să te mănînce! L-a crescut mare mămăliga rece şi ceapa adusă în traistă de cîlţi la amiază cînd maică-sa avea vreme să dea o fugă pînă la izlaz. Mai tîrziu Gheorghe a rămas singur cu vitele. Toamna, cînd iarba începea să se ascundă şi otava răsărită de pe urma ploilor se veştejea de brumă, împărţea vitele oamenilor şi pornea să-şi ceară drepturile.

— Dă-mi mălaiul, domnule Şvec, că ţi-am văzut de 30 de vaci.

— Care treizeci mă? Ce, pui la socoteală şi mînzaţii ăia?

— Păi da' cum? N-am alergat şi după ei pînă mi-am scos sufletul?!

— Hai, ia traista de ici şi nu-mi mai bate la poartă altădată.

Gheorghe Popan pleca înjurînd cu sacul umplut abia pînă la jumătate. Acasă, nevasta, o femeie liniştită şi supusă, îi ieşea 'nainte la poartă să-i ia povara din spinare. Popan o îmbrîncea furios şi-o înjura.

— Ce te mai agăţi de el? Nu vezi că-i gol?

Femeia se aşeza pe prispă cu mîinile în poală şi tăcea. Niciodată nu-i întorsese vorba înapoi, fusese întotdeauna ascultătoare, aşa cum credea ea că se cade unei femei. Gheorghe se purta aspru cu ea, dar n-o lovea pentru că nu i se împotrivea la nimic. N-o mîngîiase niciodată pentru că nici el nu cunoscuse asemenea bucurie. In casa lor, casă mică şi cam întunecoasă — erau cei mai săraci oameni din sat — spun vecinii că nu s-au auzit niciodată rîsul sau alte semne ale bucuriei omeneşti. Aşa că familia Popan trecea întru totul neobservată prin viaţa satului. Cînd întreba cineva de el, oamenii rămîneau puţin pe gînduri: „Care Popan? Aha, văcarul! Stă colo în marginea satului. Adică mai bine caută-l pe izlazul de la Crasna".

DIN CARNETUL DE REPORTER

Dar acest Popan Gheorghe, personajul cel mai neînsemnat al satului, avea un vecin, Creţulă Gheorghe, îngrijitor de porci în colectivă.

— Mă Creţulă, îl întrebă cam răutăcios Popan, ce eşti tu acolo, preşedinte peste coteţe?

— Du-te mă dracului! Măcar de-ar vorbi altul.

Toamna aceasta, cînd Creţulă şi-a luat venitul, a făcut şi el ca orice om niţică veselie în casă, iscată de cîteva kilograme de „monopol" fierte cu piper şi zahăr.

— Hai măi Popane să-ţi ungi şi tu beregata cu o ţuică!

Popan s-a dus, s-a aşezat la masă, şi apoi tăcu după cum îi era obiceiul. Cei din casă făceau nişte socoteli pe un colţ de ziar mînjit cu mămăligă şi untură.

Vasăzică 720 de zile cu patru virgulă cincizeci kile porumb face... Şi Creţulă bombănea printre dinţi: 3240. Aşa-i. N-au greşit. Grîul, 1944 kile. Da, da. Aşa-i.

— Ce-i aia, mă? întrebă Popan.

— Tu nu vezi? Grîu, porumb...

— Aha. Şi ce vrei, să te lauzi acu faţă de mine?

— Păi ce interes aş avea? Pot să mă laud, pot să nu mă laud, ăsta e! Nici nu-mi ia, nici nu-mi dă nimeni.

Popan tăcu iarăşi.

— Tu tot la porci eşti?

— Tot. Nu intri şi tu?

— Nu mă-ndur să dau boii — spuse el serios, fără nici un pic de zîmbet. Pe urmă trebuie să intru şi cu pămîntul...

— Mda, mormăi Creţulă. Văd că nu te-nduri de avere...

— Mă! întrebă Popan dintr-odată, aplecîndu-se lîngă el peste masă de parcă n-ar fi vrut să-l audă şi ceilalţi din casă. Dacă eu viu acolo şi le spun: „mă, îl primiţi cu voi pe Gheorghe Popan, cel mai sărac om din sat, aşa cum e, numai cu mîinile în buzunare?", ce zic ăia?

— Io ştiu? Poate te primesc, că e nevoie de braţe de muncă.

— E nevoie? Păi eu am braţe, are şi nevastă-mea — răcnea el de parcă s-ar fi certat cu Creţulă pentru cine ştie ce mare încurcătură. Da' eu asta vreau să ştiu, tu mă susţii acolo?

— Te susţiu.

★

Peste o săptămînă Popan s-a dus în vizită la colectivă. A intrat pe poartă grăbit ca şi cum ar fi avut o treabă urgentă cu cineva. Pe la mijlocul curţii se opri însă să vadă cum vreo cîţiva oameni îl ajutau pe altul să se urce pe un armăsar teribil de furios care arunca din picioare şi se ridica în sus de parcă atunci ar fi fost prins de pe cîmpiile sălbatice ale Arizonei. Apoi, chemă pe unul deoparte şi-l întrebă de Creţulă.

— Vezi că e la porci.

După ce se întreţinu cu acesta vreo jumătate de ceas, Popan spuse:

— Mă, eu am cîrcălit aseară o cerere de-aia cum ziceai tu. Cui s-o dau?

— Lu' preşedinte.

— Şi pe urmă?

— Te cheamă la şedinţă să te discute.

— Nu, la şedinţă nu viu. Intîi să mă primească şi pe urmă...

Popan se duse cu cererea la preşedinte. Preşedintele, un bătrînel cumsecade, cu o mustaţă zburlită şi galbenă ca tutunul, îi spuse:

— Trebuie s-o semneze şi nevasta. Să consimtă şi ea.

— Ce să simtă ea? Dacă zic eu, zice şi ea ca mine.

— Să semneze aici.

Popan plecă acasă furios. Cum ajunse îşi căută nevasta pe la toate vecinele şi o aduse acasă numaidecît. Ea nici nu ştia de cerere.

— Ia pune şi tu destu — aici.

— Ce-i asta?

— Las'că vezi tu. Ţi-am făcut act pe casă şi pe trei pogoane de pămînt ca să ai şi tu la bătrîneţe. Hai iscăleşte acolo.

Nevasta semnă fără să mai citească. O fi ştiind el ce face. Popan luă cererea, o vîrî în buzunar şi dădu să plece. La uşă zăbovi puţin şi spuse grăbit:

— Am făcut cerere pentru colectivă. Să vedem dacă ne primesc.

Peste două săptămîni a avut loc adunarea generală. Popan şedea mai la fund şi-şi ştergea mereu năduşala cu mîneca hainei. Aşa după cum le fusese înţelegerea, Creţulă l-a susţinut cu un discurs de 3 minute.

— E adevărat că n-are avere, dar ce să-i faci? Dacă n-are, n-are. Bine că-i om muncitor, nevasta e şi ea bună de muncă. Cinstit e, cumsecade e, aşa că să-l primim aici cu noi.

Au mai vorbit vreo cîţiva şi pe urmă s-a votat în unanimitate.

Popan a luat şi el cuvîntul ca să le arate oamenilor că dacă el ar fi avut pămînt şi vite, le-ar fi adus cu dragă inimă, dar... de unde nu e, nici dumnezeu nu cere.

— Da eu, tovarăşi, am să muncesc acuma c-am intrat în socialism..

Şi se trînti ostenit pe scaun de parcă ar fi căzut din pod.

Aşa şi-a făcut intrarea „în socialism" fostul văcar al satului Moftinul Mic, Gheorghe Popan. In aceeaşi seară, după ce-a tras o tescovină la M.A.T., Popan s-a dus acasă şi şi-a mîngîiat nevasta.

— Creţulă m-a susţinut. El a vorbit primu'. Dacă nu era el... Să-ţi iau şi ţie o rochie mîine. Mă duc la cooperativă şi-ţi iau, ori la Carei.

Nu de mult, Popan a oprit factorul în drum ca să-l aboneze la ziar şi a început să citească despre politică. Acum, cînd iese la sărbători cu oamenii la podişcă, deşi stă tot pe la spatele lor, spune şi el cîte o vorbă de se miră toţi cît s-a făcut de isteţ:

— Domnule, la francezi e tărăboi mare...

ION BAIEŞU

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Investiţiile în cel de al doilea cincinal

Redacţia noastră a primit din partea mai multor cititori întrebări privitoare la modul şi la criteriile după care sînt repartizate investiţiile în economia noastră naţională.

Publicăm mai jos un răspuns la aceste întrebări.

Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la noul plan cincinal de dezvoltare a economiei noastre naţionale constituie un program de noi sarcini măreţe pe drumul construirii socialismului în ţara noastră.

Unul din cele mai importante capitole ale Directivelor este cel privitor la sarcinile celui de al 2-lea plan cincinal în domeniul investiţiilor de stat.

Ce sînt investiţiile de stat? Ele sînt fondurile băneşti pe care statul nostru democrat-popular le foloseşte pentru înflorirea şi întărirea patriei, pentru făurirea unei vieţi mereu mai îmbelşugate poporului muncitor

Investiţiile au un rol de seamă în dezvoltarea economiei naţionale a ţării noastre. Dezvoltarea economiei naţionale presupune o necontenită lărgire a producţiei industriale şi agricole, construirea de noi fabrici, uzine, S.M.T.-uri etc., creşterea capacităţii de producţie a celor existente, introducerea de utilaj nou, perfecţionat etc. Pentru ca toate acestea să poată fi realizate, statul democrat-popular trebuie să investească însemnate fonduri băneşti în diferite ramuri ale economiei naţionale. Problema principală a investirii acestor fonduri este problema justei lor repartizări între ramurile economiei, pentru a putea fi asigurată dezvoltarea armonioasă a întregii economii naţionale. Repartizarea investiţiilor trebuie să aibe în vedere însemnătatea obiectivă a fiecărei ramuri de producţie în dezvoltarea economică a ţării. De aceea, politica de investiţii a partidului şi statului trebuie să oglindească cerinţele legilor economice obiective, în special cerinţele legii economice fundamentale a socialismului, ale legii dezvoltării planice proporţionale a economiei naţionale etc., astfel încît să poată fi asigurată satisfacerea într-un grad din ce în ce mai înalt a nevoilor de trai ale oamenilor muncii prin dezvoltarea în primul rînd a ramurilor de bază ale economiei ţării. De aceea, investiţiile trebuie în primul rînd determinate astfel încît să asigure creşterea cu precădere a producţiei mijloacelor de producţie faţă de producţia mijloacelor de consum.

Orientarea repartizării investiţiilor în al 2-lea plan cincinal între diferitele ramuri ale economiei naţionale şi în cadrul acestor ramuri — aşa cum se prevede în Directive — oglindeşte faptul că politica partidului ţine seama de interesele fundamentale ale poporului muncitor.

Ceea ce iese în primul rînd în evidenţă din cifrele prezentate în Directive este faptul că în noul plan cincinal vor fi investite fonduri cu mult mai mari decît în primul cincinal. Astfel, pentru lucrările capitale, lucrările cele mai însemnate care determină perspectivele, ritmul şi orientarea în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naţionale, se vor acorda cca. 105—110 miliarde lei faţă de cca. 63 miliarde lei în preţuri comparabile în perioada 1951-1955, ceea ce înseamnă o creştere de cca 67-75% faţă de primul plan cincinal Această creştere masivă a finanţării economiei naţionale va asigura un ritm atît de rapid de dezvoltare a producţiei, cum nu s-ar fi putut atinge niciodată în ţara noastră în timpul regimului burghezo-moşieresc.

In al doilea rînd, Directivele arată în ce proporţii vor fi repartizate aceste mijloace băneşti între diferitele ramuri. In această privinţă raportul prezentat la Congres de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej arată că **„proporţia principală în privinţa repartiţiei investiţiilor pe ramuri constă în prioritatea dezvoltării industriei faţă de celelalte ramuri ale economiei naţionale, iar în cadrul industriei, a industriei grele faţă de industria bunurilor de larg consum"**. Aceste proporţii sînt concretizate în faptul că din totalul investiţiilor pentru lucrările capitale, 56,0 la sută au fost prevăzute pentru industrie în ansamblul ei; din aceste investiţii, 50 la sută vor trebui realizate în industria grea, iar 6 la sută în industria uşoară. Alocarea celor mai însemnate mijloace pentru investiţii în industria grea exprimă consecvenţa politicii partidului de înfăptuire a industrializării socialiste a ţării prin dezvoltarea cu precădere a industriei grele. Numai o industrie grea puternică poate asigura mijloacele de producţie, tehnica nouă, necesare dezvoltării tuturor celorlalte ramuri ale economiei naţionale, inclusiv industriei uşoare, precum şi mecanizării şi dezvoltării agriculturii; numai o industrie grea puternică poate asigura ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc şi consolidarea independenţei economice şi politice a ţării noastre, poate asigura, prin urmare, construirea cu succes a socialismului.

In cadrul industriei grele vor fi dezvoltate în special acele ramuri care se bazează pe bogate resurse interne de materii prime. De aceea, în cel de-al 2-lea cincinal, însemnate mijloace băneşti vor fi repartizate în industriile care au o bază largă de materii prime în ţara noastră: industria petroliferă, a gazelor, industria chimică, siderurgică, a energiei electrice, a cărbunelui şi metalurgiei neferoase. Aceste ramuri industriale vor primi 76 la sută din totalul investiţiilor destinate industriei.

Odată cu dezvoltarea cu precădere a industriei grele, în cursul noului nostru plan cincinal se va dezvolta considerabil şi industria bunurilor de consum. Astfel, pentru industria bunurilor de consum, industria uşoară şi alimentară, a căror producţie va trebui să crească pînă în 1960 cu cca. 50 la sută faţă de nivelul atins în 1955, sînt prevăzute 6 la sută din totalul investiţiilor destinate lucrărilor capitale ceea ce înseamnă o creştere însemnată faţă de perioada primului cincinal. Aceasta va crea condiţiile pentru o sporire însemnată a volumului global a produselor industriei uşoare necesare consumului popular, precum şi pentru lărgirea sortimentului acestora, în vederea satisfacerii crescînde a nevoilor oamenilor muncii.

Directivele indică de asemenea şi felul în care vor fi folosite investiţiile în industrie. Astfel, în prima parte a cincinalului eforturile pentru investiţii vor fi îndreptate mai ales pentru terminarea şi punerea în funcţiune a unităţilor aflate în construcţie.

Cele mai însemnate investiţii vor fi folosite pentru mărirea capacităţilor de producţie, în primul rînd pe seama întreprinderilor existente, prin reutilarea întreprinderilor în funcţiune şi reconstruirea unor întreprinderi. Directivele subliniază că în această direcţie trebuie îndreptat efortul principal; aceasta se explică prin faptul că lărgirea întreprinderilor existente reprezintă una din cele mai importante rezerve pentru mărirea producţiei cu minimum de cheltuieli; iar construcţia de noi unităţi va putea fi desfăşurată numai în măsura în care sporirea capacităţii de producţie pe căile arătate mai sus va fi insuficientă.

Principala cale de sporire a capacităţii producţiei este introducerea tehnicii noi în toate ramurile economiei. Prin introducerea celei mai noi tehnici, ţinîndu-se seama de ultimele cuceriri ale tehnicii moderne, se creează condiţii tot mai bune pentru realizarea unor asemenea obiective principale ca mărirea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost şi îmbunătăţirea calităţii produselor. De aceea în toate ramurile economiei naţionale vor fi introduse utilaje la nivelul tehnicii noi şi vor fi extinse procedeele tehnologice avansate. Mai ales pe baza însuşirii şi utilizării noii tehnici, productivitatea muncii în industrie va trebui să crească în cursul noului nostru plan cincinal cu 45-50 la sută.

In planul de investiţii din cadrul Directivelor un loc important îl ocupă şi finanţarea transporturilor şi telecomunicaţiilor. Pentru ca traficul de mărfuri să poată creşte cu cel puţin 50—55 la sută, această ramură a economiei naţionale va primi 11,5 la sută din totalul investiţiilor.

Directivele celui de al II-lea Congres al partidului cu privire la noul plan cincinal prevăd repartizarea în agricultură şi silvicultură a unor investiţii de 12,5 la sută din totalul fondurilor ce vor fi investite în economia naţională pentru lucrările capitale. Aceste investiţii vor fi folosite pentru înfăptuirea obiectivului principal în agricultură şi anume pentru creşterea producţiei agricole marfă prin mărirea în primul rînd a producţiei marfă provenite din sectorul socialist al agriculturii.

Directivele prevăd că sarcina fundamentală a celui de al doilea plan cincinal este făurirea economiei socialiste unitare în care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se asigure transformarea socialistă a agriculturii. Sectorul socialist va trebui să fie la sfîrşitul cincinalului sectorul preponderent din agricultură atît ca suprafaţă cît şi ca producţie-marfă; el va trebui să dea 60—70 la sută din producţia totală agricolă-marfă.

Transformarea socialistă a agriculturii necesită investiţii importante din partea statului. Lenin sublinia în mod deosebit această necesitate. „Orice orînduire socială — scria Lenin — ia naştere cu sprijinul financiar al unei anumite clase... Acum trebuie să ne dăm seama că, în momentul de faţă, orînduirea socială pe care trebuie s-o sprijinim mai mult decît în mod obişnuit este orînduirea cooperatistă şi acest lucru trebuie să-l transformăm în realitate".

Călăuzindu-se după acest principiu leninist — partidul nostru ţine seama de necesitatea sprijinirii transformării socialiste a agriculturii din punct de vedere financiar prin investiţii considerabile. O parte din investiţiile destinate agriculturii vor fi folosite pentru mecanizarea agriculturii, pentru lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii socialiste. Numai în ceea ce priveşte S.M.T.-urile de pildă, numărul lor va creşte dela 221 în 1955 la cca. 380 în 1960.

Realizarea integrală a tuturor acestor investiţii prevăzute de Directive pentru industrie, transporturi, agricultură, dezvoltarea întregii economii naţionale, va contribui într-o măsură mare la ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii din ţara noastră. Pînă în 1960, pe baza ridicării productivităţii muncii şi a reducerii preţului de cost, salariul real al muncitorilor, tehnicienilor şi funcţionarilor va creşte cu cca. 30 la sută, iar veniturile ţărănimii muncitoare vor spori ca urmare a creşterii producţiei agricole şi a reducerii preţurilor cu amănuntul la produsele industriale.

In afară de aceasta, pentru realizări social-culturale vor fi alocate în mod direct sume reprezentînd 17,5 la sută din totalul investiţiilor în cursul cincinalului. Aceasta înseamnă că vor fi create mai multe spitale, creşe, cămine, cluburi, terenuri sportive, se vor tipări mai multe cărţi, va creşte bunăstarea materială şi nivelul cultural al oamenilor muncii. In domeniul construcţiei de locuinţe, îndeosebi a gospodăriei comunale şi ocrotirii sănătăţii, investiţiile vor avea drept scop creşterea de cca. 3 ori a volumului lucrărilor capitale în raport cu cele din primul cincinal.

Investiţiile prevăzute în Directive dovedesc limpede că în ţara noastră resursele statului sînt folosite pentru dezvoltarea economiei naţionale şi pentru lărgirea acţiunilor social-culturale, ceea ce caracterizează politica statului nostru ca o politică a construcţiei paşnice şi întăririi economice a ţării, ca o politică a ridicării nivelului de trai material şi cultural al poporului muncitor.

Iată de ce are o deosebită însemnătate folosirea cu cît mai mare eficacitate a investiţiilor făcute de statul nostru în diferite ramuri ale economiei naţionale. Totodată, oamenii muncii, tineretul trebuie să-şi sporească contribuţia la folosirea cu maximum de eficacitate a maşinilor şi utilajelor, la lupta pentru sporirea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost al produselor. In această luptă fiecare tînăr, la locul lui de producţie, trebuie să contribuie la utilizarea întregii capacităţi a maşinilor în special prin ridicarea necontenită a calificării sale, prin însuşirea şi aplicarea tehnicii noi, a metodelor celor mai înaintate de muncă. Tineretul muncitor trebuie să lupte pentru un regim sever de economii în folosirea maşinilor, sculelor, combustibilului, materiilor prime etc.

In acest fel, ei vor contribui din plin la creşterea continuă a acumulărilor socialiste. Aceste acumulări vor duce la creşterea continuă a fondurilor băneşti ale statului pentru noi investiţii.

STELA CERNEA

De la Ministerul Agriculturii

Variațiile mari de temperatură din lunile februarie și martie au influențat puterea de încolțire a semințelor, în special a porumbului de sămînță care a fost înmagazinat în unele regiuni cu un procent ridicat de umiditate.

Pentru a preîntîmpina folosirea la însămînțări a semințelor de cereale și în special a porumbului cu germinație scăzută, toate gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole vor expedia în cel mai scurt timp probe de semințe la laboratoarele de controlul semințelor, pentru verificarea puterii de germinație.

De asemenea, se recomandă tuturor cultivatorilor cu gospodării individuale ca, la domiciliu sau la centrele comunale, să încerce puterea de încolțire a porumbului ales pentru sămînță.

Țărani muncitori! Dați toată atenția verificării puterii de încolțire a porumbului pentru sămînță și însămînțați numai semințe care au o germinație corespunzătoare.

(Agerpres)

PRIMELE BRAZDE

Incă de la începutul lunii martie, cele 17 brigăzi de tractoriști de la S.M.T.-Orțișoara, regiunea Timișoara, au plecat pe ogoarele gospodăriilor agricole colective unde vor munci anul acesta. Aproape zilnic brigadierii tractoriști și brigadierii de cîmp ai gospodăriilor agricole colective, împreună cu inginerii și tehnicienii agronomi au controlat tarlalele unde se pot începe arăturile. In zorii zilei de 20 martie, printre primele brigăzi de tractoriști care au început arăturile se afla brigada a 5-a condusă de tractoristul Tref Florea — care muncește pe ogoarele gospodăriei agricole colective din Călacea. In aceeași dimineață, brigada a 9-a de tractoriști, condusă de brigadierul Sabin Cudlea, care lucrează la gospodăria agricolă colectivă din Sînandrei, brigăzile a 2-a și a 3-a, conduse de tractoriștii Adalbert Nagy și Emeric Peter, care lucrează ogoarele colectiviștilor din Orțișoara, precum și cele 5 brigăzi de tractoriști care se află la gospodăria agricolă colectivă din Vinga, au anunțat conducerea stațiunii că au început arăturile pe tarlalele mai ridicate.

In prima zi de lucru, brigăzile de tractoriști de la S.M.T. Orțișoara au arat fiecare între 10 și 20 hectare, pe care le vor însămînța în curînd cu orz și ovăz.

In zilele de 19 și 20 martie au mai ieșit la arat și colectiviștii din satele Ghiroda, Bencecu de Sus și Jadani, arînd între 10 și 15 hectare.

Lucrările celei de a doua consfătuiri pe țară a tinerilor scriitori

In cursul zilei de miercuri au continuat lucrările celei de a doua consfătuiri pe țară a tinerilor scriitori, care are loc în aula Bibliotecii Centrale Universitare din Capitală. Ieri au început discuțiile pe marginea Raportului asupra creației tinerilor scriitori din țara noastră în perioada 1950-1956, prezentat de scriitorul Mihu Dragomir.

Lucrările consfătuirii continuă.

Nume care se afirmă

Cvartetul tineretului

Tinerețea este un lucru relativ; ea nu depinde de numărul anilor. Adeseori găsim oameni vîrstnici mult mai tineri decît alții care au depășit abia pragul adolescenței. Sau întîlnim, de pildă, o formație muzicală mai veche, cu „stagiu", care este veșnic „tînără" prin lucrările pe care le aduce în programele ei.

Cvartetul despre care va fi vorba în rîndurile de față este tînăr din toate punctele de vedere. Mai întîi, violoniștii Lucian Savin și Mendi Rodan, altistul Wilhelm Berger și violoncelistul Alphons Capitanovici sînt tineri. Cvartetul nu a împlinit încă... 125 de ani! In al doilea rînd, însuși ansamblul e tînăr, el înjghebîndu-se de-abia în 1953. Iar în al treilea rînd, această formație de muzică de cameră și-a legat soarta de aceea a muzicii romînești, veșnic înnoită, veșnic tînără.

Cu vreo trei ani în urmă, înaintea Festivalului de la București, a prins viață gîndul a patru tineri instrumentiști de a se strînge laolaltă pentru a parcurge, împreună și cunoaște unele capodopere ale minunatei literaturi a muzicii de cameră; mai întîi pentru plăcerea și interesul propriu, iar apoi, dacă se găseau amatori, și pentru ascultătorii din afară.

Lucian Savin era concertmaestru al Orchestrei simfonice Radio și apăruse și ca solist în concerte simfonice. Mendi Rodan fusese mai întîi violonist în Orchestra de studio Radio, apoi concertmaestru al ei și, ridicîndu-se de la pupitrul de orchestră la cel de dirijor, a început să dirijeze din februarie 1951 concerte la București și în restul țării. Wilhelm Berger era un modest și conștiincios violonist al Orchestrei simfonice a Filarmonicii din București preocupîndu-se însă și de compoziție, fiind autor al unor lieduri și lucrări instrumentale. Alphons Capitanovici, violoncelist la Filarmonică, avea și activitate solistică, în repertoriul său intrînd concerte ca cele de Haydn, Lalo și Saint-Saëns, precum și lucrări de muzică de cameră.

Patru tineri pasionați de muzică, dornici s-o slujească cu orice preț și să se înfrupte din comorile ei de frumusețe și adevăr. Și cei patru tineri nu și-au unit fără temei forțele. Prima confirmare a meritelor proaspetei formații instrumentale de cameră a constituit-o distingerea lor cu titlul de laureați ai primului concurs național al tinerilor muzicieni, organizat în cinstea Festivalului de la București. La acest concurs ei cîntaseră și cvartetul de coarde de Mihail Andricu — prima lucrare romînească din repertoriul lor.

Curînd au înscris altele. Cine a participat la cenaclul Uniunii Compozitorilor în care a fost prezentat pentru prima oară cvartetul nr. 2 de Zeno Vancea — lucrare distinsă ulterior cu Premiul de Stat — își mai aduce aminte de cei patru tineri care îl interpretaseră cu seriozitate, pasiune și talent. Ei aveau să mai revină, la cîtva timp după aceea, în cenaclu, interpretînd pentru prima oară o altă lucrare romînească: „Pe Argeș în sus.." de tînărul Theodor Grigoriu. Apoi ei au cîntat și în public lucrările acestea.

Anul trecut cvartetul a devenit cvartetul Uniunii Compozitorilor din R.P.R., în atribuțiile sale intrînd interpretarea susținută a lucrărilor romînești. Rînd pe rînd au fost înscrise în repertoriu noi lucrări: cvartete de compozitorul înaintaș C. Dimitrescu, de Mihail Jora, Ion Dumitrescu, Alfred Mendelsohn, Tudor Ciortea, Pascal Bentoiu, W. Berger, Dumitru Bughici, Dan Constantinescu, precum și alte compoziții ca Noveletele de Mihail Andricu și piesele pentru harpă și coarde de Mendelsohn. Iar acum au înscrise în plan lucrări de Theodor Rogalski, Zeno Vancea, Marțian Negrea, Constantin Silvestri și Tudor Ciortea.

Alături de aceste creații, cvartetul Uniunii Compozitorilor din R.P.R. a interpretat opere clasice și contemporane din repertoriul universal: Cvintete și cvartete de coarde sau cu pian de Haydn, Mozart, Beethoven, Brahms, Ceaikovski, Franck, Fauré, D'Indy, Debussy, Șostakovici ș.a.

In dezvoltarea cvartetului, o deosebită însemnătate a avut-o ajutorul dat de maestrul Mihail Andricu — muzician competent și profund cunoscător al repertoriului de muzică de cameră. Cei din generația tînără au profitat foarte mult de pe urma activității în comun cu acest maestru din altă generație, cu o mare experiență.

Evident, arta cvartetului este o artă grea, a cărei stăpînire deplină cere timp, experiență, cultură interpretativă. Cvartetul Uniunii Compozitorilor este tînăr, pasionat și membrii săi sînt muzicali. Există deci toate condițiile ca prin muncă, maturizare a gîndirii artistice, perfecționare a măiestriei, lărgire și aprofundare continuă a culturii muzicale, cei patru muzicieni să-și îndeplinească din ce în ce mai bine nobilele sarcini de promovare la noi a muzicii de cameră romînești și universale. E o bucurie pentru compozitori să știe că există un cvartet special care să le execute lucrările; e o bucurie pentru iubitorii de muzică să știe că pot asculta într-o bună interpretare cele mai noi cvartete romînești. Cred că este o mîndrie a membrilor cvartetului Uniunii Compozitorilor să cunoască aceste bucurii și cu siguranță că ei sînt hotărîți să le țină mereu treze, să nu dezmintă niciodată încrederea de care se bucură.

FR. SCHAPIRA

Artistul poporului în mijlocul tinerilor artiști amatori

Cînd coborî din autobus, maestrul Costache Antoniu, artist al poporului din R.P.R., rămase o clipă locului. Il furară gîndurile amintirilor. De mult nu mai fusese prin aceste locuri. In urmă cu decenii, jucase ca artist amator — era elev — prin satele din împrejurimile Iașului.

Ca membru al comisiei centrale a celui de-al IV-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori venise aici, la Bosia, să-i ajute cu experiența sa pe tinerii artiști.

In clădirea frumoasă și nouă a căminului cultural îi așteptau pe oaspeți (împreună cu C. Antoniu au mai venit compozitoarea Hilda Jerea și compozitorul O. Varga) tinerii Costică Strătilă, Maria Crețu, Maria Strug, Ilie A. Gheorghe, Didi Copăceanu, Vasile Tabulea și alți mulți țărani muncitori din sat.

Auziseră oamenii de atîtea ori la radio la căminul cultural vocea artistului Costache Antoniu care-l interpreta cu atîta măiestrie pe cetățeanul turmentat din „O scrisoare pierdută" de Caragiale și țineau acum să-l vadă pe artist în „realitate".

In fața oaspeților, tinerii din echipa artistică au interpretat cu înflăcărare piesa „Bărbatul fără opinci" de M. Leonard, iar Gh. Fantazia a zis niște cîntări din fluier, din muzicuță de i-a minunat pe oaspeți!

Au urmat apoi discuții. Cu vocea domoală, specific moldovenească — maestrul Costache Antoniu e din părțile Țigănașului, raionul Iași — artistul poporului explică pe îndelete tinerilor cum trebuie să „joci teatru" astfel ca fiecare erou din piesă să fie convingător și firesc.

Se lăsase seara. Intîlnirea dintre artistul poporului C. Antoniu și membrii echipei artistice din Bosia luă sfîrșit.

— Să mai veniți pe la noi. vă primim cu drag — spuse Strătilă.

— Voi veni... Dar, poate ne întîlnim în finală, la București. Ce spui...?

— Ne-om strădui...

J. STIRU

Foto: G. PAUL

CĂMINUL CULTURAL
ION CREANGĂ

La secția de mașini rotative a fabricii „Electroputere" din Craiova tinerii Boscovici Nicolae și Constantinescu Marin lucrează la noul prototip al generatorului de 780 kVA.

In fotografie: cei doi tineri execută ultimele operații la montajul statorului.

Foto: CSIKOȘ EUGEN

Notă bibliografică

O interesantă lucrare de popularizare a științei

Intr-un articol publicat cu ani în urmă, cunoscutul scriitor sovietic de cărți de popularizare științifică, M. Ilin, atrăgea atenția asupra faptului că „propaganda științei, ca orice propagandă, este arta de a cuceri pe cititor, și aceasta înseamnă că lupta trebuie dusă după toate regulile tacticii și strategiei. Cuvintele și ideile, faptele și concluziile trebuie alese și orînduite în așa fel, încît nici un cuvînt să nu rămînă fără rezultat, în așa fel încît gîndirea să meargă mereu înainte... pentru ca fiecare concluzie trasă să constituie cucerirea unei înălțimi".

De la acest principiu, fundamental pentru crearea unei literaturi de popularizare a științei, a pornit M. Solomon în scrierea lucrării „Pe căile chimiei", apărută de curînd în Editura Tineretului. De-a lungul celor 200 pagini ale cărții, cititorul este purtat prin întreaga istorie a chimiei.

Aflăm rînd pe rînd despre cunoștințele omului primitiv în ceea ce privește prefacerea substanțelor naturale, despre meșteșugul neîntrecut al chinezilor din vechime în tăbăcitul pieilor, cositoritul vaselor de metal și extragerea uleiurilor, dezvoltarea științelor de către vechii greci, despre rătăcirile alchimiștilor. Cartea familiarizează pe cititor cu viața marilor chimiști ai trecutului: Paracelsus, Van Helmont, Boyle, Lomonosov, Priestley, Lavoisier, Dalton, H. Davy, Berzelius, Wohler, Butlerov, Mendeleev, Zinin și atîția alții — surprinzînd în mod succint esența contribuției lor la progresul chimiei.

Deosebit de interesante sînt capitolele consacrate cuceririlor și perspectivelor chimiei moderne și dezvoltării acestei științe în țara noastră. Autorul dovedește pe lîngă o bogată informare științifică și reale calități de povestitor. Iată de pildă un scurt fragment, în care se trag concluzii asupra realizării noilor fibre.

„Chimiștii pot produce astăzi fibre mult mai subțiri decît firul de păianjen, mai lungi decît orice fibră naturală, mai rezistente decît fibra de mătase sau in, fibre care se pot colora înainte de a fi trase, astfel încît nu poate fi vorba de decolorarea lor prin spălare, fibre care nu mai au nevoie să fie toarse și care pot fi țesute în mașini mult mai simple decît războaiele obișnuite. Ca niște uriași viermi artificiali, mașinile produc la comanda omului miliarde de metri de mătase sintetică. Hotărît, în domeniul fibrelor, omul a întrecut pe meșterul lui, „natura".

Lucrarea este și mai mult pusă în valoare printr-o ilustrație bogată și expresivă.

Nu e mai puțin adevărat că în redactare se remarcă o serie de neglijențe, unele exprimări fiind vizibil denaturate („...în 1915 Fulton realizează propunerea sa către președintele Americii" pag. 89), iar altele supărătoare prin stîngăcia lor („bucățelele de sticlă colorată dezgropate de sub Egiptul antic" — pag. 11; „Științele naturii se desfăceau definitiv din fașele magiei" pag. 66; „Industria flămîndă de metode noi" — pag. 82). Mai trebuie remarcat că unii termeni de specialitate nu sînt explicați cititorilor.

Aceste lipsuri nu diminuează însă valoarea de ansamblu a lucrării. După lectura ei rămîi cu un bagaj bogat de cunoștințe noi și utile.

I. M. ȘTEFAN

158 șarje rapide de oțel

HUNEDOARA — Au trecut 19 zile de cînd oțelarii din schimbul prim-maistrului oțelar Gogu Josan de la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara au luat inițiativa ca fiecare schimb să elaboreze anual 600 de șarje rapide. In prezent această inițiativă a fost extinsă la toate schimburile de oțelari.

Rezultatele extinderii acestei inițiative sînt foarte importante. Intre 1 și 19 martie, la oțelăria Martin au fost elaborate 158 de șarje rapide, cu 110 mai multe decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Schimbul condus de Gogu Josan a elaborat în această perioadă 55 de șarje rapide, cel condus de Nicolae Munten 54, iar schimbul tineretului condus de Tiberiu Sircă 49 de șarje rapide.

Mărirea numărului de șarje rapide a dus la sporirea producției de oțel. In primele 19 zile ale lunii martie, planul de producție pe întreaga oțelărie a fost îndeplinit în proporție de 106,6 la sută, ceea ce reprezintă o creștere cu 15 la sută a producției de oțel, față de aceeași perioadă a anului trecut.

Oțelarii din echipa condusă de prim-topitorul Traian Bîrlea, care au elaborat zilnic în medie o șarjă rapidă, au dat peste plan cu 23,73 la sută mai mult oțel, situîndu-se astfel în fruntea întrecerii pe oțelărie. O contribuție de seamă la obținerea acestor realizări au adus și oțelarii din echipa condusă de Petru Forțu, care a dat în această perioadă 17 șarje rapide, depășind planul de producție cu 22,65 la sută.

Intîmplări dintr-o călătorie îndepărtată

Seara, marea răspîndește un miros puternic și caracteristic de alge. E plăcut atunci să stai pe țărm, să privești cum valurile albastre se rostogolesc vioaie la țărm și să te gîndești la ceva, gîndul zburîndu-ți nestingherit.

Omul se simte totdeauna mic în fața mării, ca un pitic în fața unui uriaș. Acela ce se hotărăște să îmbrățișeze meseria de marinar, are de înfruntat multe greutăți. Lupta cu marea e o luptă în care reușești numai prin curaj, inteligență și pricepere.

Atunci cînd te-ai îndrăgostit de mare, cînd ești cucerit de măreția ei, abia atunci ea începe să-și arate toate frumusețile ei. Mînioasă, ea se aruncă asupra aceluia care s-a îndrăgostit de ea, încercîndu-i voința și curajul, pentru ca apoi să i se supună îmblînzită.

...La 25 noiembrie 1955, părăseam portul Constanța și patria pe motonava „Mangalia" cu destinația Siria pentru vreo 20 de zile. In această călătorie am putut cunoaște într-adevăr forța cu care marea, această întindere de apă ce parcă te-ar chema prin unde vii, se aruncă asupra celor ce s-au hotărît s-o înfrunte.

Prin mijlocul Mării Negre vasul „Mangalia" a fost surprins de furtună. Din clipă în clipă, valurile se măreau, din ce în ce vîntul se întărea. Forța lui creștea mereu: 6,7, 10 pînă a ajuns la forța 12, scara Beaufort.

Comandantul vasului, Ceaușu Valeriu, dîndu-și seama că o apropiere de coasta stîncoasă a Turciei ar fi un pericol de neînlăturat pentru noi, a manevrat vasul cu prora pe val și am ținut la capă timp de 24 ore fără ca să putem înainta, deși mașinile mergeau înainte. In acest timp întreaga marfă ce se găsea pe covertă a fost întărită cu noi legături. Marinarii și timonierii au dat dovadă de eroism în această luptă cu marea. Cinci oameni stăteau sus pe cherestea și dublau legăturile, iar valurile îi acopereau încontinuu. Sus, pe comandă, ofițerii supravegheau fiecare mișcare a vaporului cu o atenție desăvîrșită.

Jos, la motoare, toți mecanicii erau la posturile lor, cu mașina înainte, gata în orice moment pentru salvarea vasului.

N-a trecut mult de la această zi de neuitat și iată-ne pe Marea Mediterană, în drum spre Alexandria, cu vasul gol.

După cum marea are capriciile ei, tot așa și cerul are capriciile lui. Inainte, întregul echipaj a fost pus la încercare de forța apei, iar acum, în Marea Mediterană, sînt puși la încercare numai ofițerii.

Aveam vînt de travers, forța 6—7, iar cerul era complect acoperit cu nori. Din cauza vîntului, vasul era deviat pe alt drum, necunoscut de noi: Norii nu ne dădeau posibilitatea de a calcula punctul unde ne aflăm cu ajutorul stelelor, planetelor sau lunei. Prin apropiere nu exista nici o coastă prin care să se găsească vre-un far. Deci nu era posibil să calculăm punctul unde ne aflăm, cu precizie. Lohul pe care-l aveam pentru marcarea vitezei se defectase, astfel că nu puteam cunoaște nici punctul aproximativ unde ne găsim. Situația era foarte dificilă. Dar și din această încurcătură ne-a scos tot comandantul vasului, Ceaușu Valeriu. La un moment dat au apărut pe cer cîteva stele mici, aproape invizibile, pe care mulți nu le cunoșteam. Tovarășul comandant, cu ajutorul sextantului, un aparat de măsurat înălțimile aștrilor le-a luat înălțimea și cu ajutorul lor a aflat aproximativ unde ne aflăm. Și astfel am găsit portul Alexandria.

Marea este pentru marinar cîmpul lui de luptă. Multe nopți de nesomn, de veghe pe comandă îi pricinuiește ea ofițerului de cart. Dar, cu toate acestea, marinarul tot de mare rămîne îndrăgostit și, pe drept cuvînt, orice fată poate fi geloasă pe ea, deoarece este prima în inima unui marinar.

FLOREA SIMION
ofițer
pe motonava „Mangalia"

Lucrările celui de al 2-lea Congres al Cooperației Meșteșugărești din R. P. R.

Cuvîntarea tovarășului Petre Borilă

Tovarăși,

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne transmit un călduros salut delegaților la cel de al doilea Congres al cooperației meșteșugărești și în același timp tuturor cooperatorilor.

Pentru mișcarea cooperatistă din țara noastră și în special pentru dezvoltarea și întărirea cooperației meșteșugărești, acest Congres constituie un eveniment însemnat.

Călăuzindu-se după tezele leniniste asupra însemnătății cooperației în construirea socialismului, Partidul Muncitoresc Romîn îndrumă și sprijină în mod permanent dezvoltarea mișcării cooperatiste a micilor producători de la sate și orașe.

In condițiile democrației populare cooperația meșteșugărească reprezintă calea trecerii spre socialism a meșteșugarilor, care unindu-se pe baza liberului consimțămînt în cooperative de producție își ridică nivelul de trai, contribuie la mărirea producției de bunuri de larg consum, la o mai bună deservire a populației.

Cooperativele meșteșugărești din țara noastră sînt unități socialiste de producție, bazate pe relații de colaborare și ajutor reciproc, în care se aplică principiul retribuției după cantitatea și calitatea muncii.

In țările capitaliste cooperativele de producție sînt îndeobște, întreprinderi bazate pe exploatarea micilor meseriași. La rîndul lor, ele sînt subjugate de marile întreprinderi capitaliste și de bănci, fiind expuse ruinării.

Instaurarea regimului democrat-popular, succesele obținute în construirea economiei socialiste, au schimbat în mod radical situația meșteșugarilor din țara noastră.

Perspective largi de muncă creatoare și de ridicare a nivelului de trai s-au deschis în fața meșteșugarilor, odată cu trecerea la forme noi, socialiste, de producție, prin organizarea muncii în comun, în cooperative meșteșugărești. Dîndu-și seama de avantajele organizării cooperatiste a muncii, care le asigură de lucru în permanență, mai buna folosire a tehnicii, precum și asistența medicală gratuită, pensii și ajutoare, concedii plătite, un număr tot mai mare de meșteșugari se asociază în cooperative de producție.

In anii puterii populare cooperația meșteșugărească a devenit o largă organizație de masă, cuprinzînd astăzi peste 130.000 de membri, organizați în 637 cooperative.

Cooperația meșteșugărească a primit și primește ajutor multilateral din partea statului. Mai mult de 80 la sută din producția totală îi este asigurată prin comenzile comerțului și altor întreprinderi de stat. In același timp industria de stat furnizează cooperativelor cea mai mare parte din materiile prime și materialele necesare activității lor.

In vederea creșterii producției și a îmbunătățirii condițiilor de muncă, cooperația meșteșugărească a primit în primul plan cincinal utilaje, materiale de construcție, terenuri și clădiri, care au permis realizarea unui volum de investiții în valoare de 172 milioane lei.

In aceeași perioadă statul a acordat în condiții avantajoase credite în valoare de aproape 500 milioane lei. De asemenea, cooperația meșteșugărească a primit o serie de înlesniri fiscale, ca, de exemplu: scutirea de impozite în primii doi ani de la înființarea cooperativelor și secțiilor care produc bunuri de consum din materii prime locale și deșeuri; reducerea la 1 la sută a impozitelor pentru cooperativele care fac reparații de îmbrăcăminte și încălțăminte, precum și alte avantaje economice și financiare.

Datorită eforturilor depuse de cooperatori, sub îndrumarea și cu sprijinul partidului, cooperația meșteșugărească a obținut o serie de succese în creșterea continuă a producției, în munca organizatorică de întărire a cooperativelor, precum și în activitatea cultural-educativă.

Sarcinile primului plan cincinal au fost îndeplinite cu șapte luni înainte de termen, realizîndu-se pînă la sfîrșitul anului 1955 o producție suplimentară în valoare de un miliard cinci sute milioane lei, ceea ce ilustrează marile posibilități de care dispune cooperația meșteșugărească.

A crescut producția bunurilor de larg consum, realizîndu-se în 1955 de două ori mai mult decît în 1951, ceea ce reprezintă o contribuție din ce în ce mai însemnată la satisfacerea nevoilor de consum ale populației. Cantități importante de îmbrăcăminte și încălțăminte, mobilă, articole de uz casnic și gospodăresc au fost furnizate comerțului socialist de către cooperativele meșteșugărești.

In anul 1955 volumul beneficiilor a fost de două ori mai mare decît în 1951; fondurile de bază de aproape trei ori și fondurile sociale de aproape două ori mai mari.

O mai mare atenție a fost acordată în ultimii ani producției de obiecte de artă populară, de țesături și cusături naționale, covoare și altele.

Totodată s-au obținut unele rezultate în direcția îmbunătățirii calității produselor și lărgirii sortimentelor.

Realizările obținute de cooperativele meșteșugărești în perioada primului plan cincinal constituie o contribuție prețioasă la construirea socialismului în țara noastră.

Tovarăși,

Congresul al doilea al Partidului Muncitoresc Romîn a stabilit ca unul din obiectivele celui de al doilea plan cincinal „intensificarea mișcării cooperatiste a micilor producători de mărfuri din sate și din orașe, atît prin cooperația de consum cît și prin cooperația de producție meșteșugărească".

Indeplinirea acestei importante sarcini necesită o analiză profundă a succeselor obținute, a lipsurilor existente și luarea măsurilor corespunzătoare pentru înlăturarea deficiențelor din munca de atragere și organizare a unui număr cît mai mare de meșteșugari în cadrul cooperației.

Ritmul încă nesatisfăcător de cooperativizare a meșteșugarilor se datorește în primul rînd subaprecierii de către conducerile cooperativelor meșteșugărești și de către membrii de partid din cooperație a acestei laturi deosebit de importante a activității ei, cît și insuficientei preocupări pentru crearea condițiilor necesare în vederea cointeresării în mai mare măsură a meșteșugarilor.

Cooperația meșteșugărească n-a folosit pe deplin posibilitățile de care dispune pentru creșterea veniturilor meșteșugarilor cooperatori, în așa fel ca ele să depășească simțitor pe cele ale meșteșugarilor individuali.

Comuniștii din cooperative n-au acordat atenția cuvenită mobilizării maselor de cooperatori pentru creșterea continuă a productivității muncii și scăderea prețului de cost, justei normări a muncii și folosirii mai raționale a cadrelor calificate, ceea ce a influențat în mod negativ beneficiile cooperativelor și cîștigurile cooperatorilor.

Deși cooperația meșteșugărească a avut largi posibilități să dezvolte în măsură mult mai mare producția bunurilor de larg consum, ea nu și-a îndeplinit pînă în prezent decît în parte această importantă sarcină. Aceasta se datorește slabei preocupări a UCECOM-ului și Uniunilor în ce privește profilarea cooperativelor și pentru o mai bună organizare a producției obiectelor de larg consum.

In activitatea multor cooperative persistă de multă vreme lipsa de preocupare față de calitatea unor produse.

Una din lipsurile cele mai mari ale cooperației meșteșugărești constă în faptul că n-a dezvoltat în suficientă măsură rețeaua de deservire a populației, cu ateliere și unități de reparații și comenzi de tot felul, cu toate că satisfacerea nevoilor gospodărești ale populației este una din sarcinile principale ce revin cooperației meșteșugărești.

In munca de planificare și aprovizionare a cooperației se manifestă un centralism excesiv, care frînează inițiativa cooperativelor și le produce greutăți în folosirea variatelor posibilități locale de aprovizionare și desfacere.

Fără îndoială, Congresul dumneavoastră va adopta hotărîrile necesare pentru înlăturarea lipsurilor existente în cooperația meșteșugărească, ceea ce va avea ca rezultat ridicarea pe o treaptă superioară a activității acesteia, în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor celui de al doilea plan cincinal.

Tovarăși,

Congresul cooperației meșteșugărești se desfășoară în condițiile intensificării de către întregul popor muncitor a eforturilor pentru îndeplinirea hotărîrilor celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

In activitatea lor viitoare, cooperativele de producție meșteșugărească trebuie să devină adevărate centre de atracție pentru toți meșteșugarii. Atragerea meșteșugarilor în cooperative necesită o astfel de organizare a muncii, încît pe baza creșterii producției, productivității muncii și a reducerii prețului de cost, veniturile meșteșugarilor cooperatori să fie simțitor mai mari decît ale celo care lucrează individual.

In centrul atenției conduceri UCECOM-ului, Uniunilor ș cooperativelor trebuie să fie problema îmbunătățirii organizări procesului de producție sub toat aspectele.

Pentru mărirea beneficiilor cooperativelor și a cîștigurilor cooperatorilor, izvorul principal constituie creșterea productivităț ții muncii și reducerea prețulu de cost

Studiind în mai mare măsur cerințele populației, în strînsă colaborare cu unitățile comerțulu socialist, cît și posibilitățile d aprovizionare pe plan local organizîndu-și temeinic producția, cooperația meșteșugăreasc va putea pune la dispoziția consumatorilor un volum sporit d bunuri de larg consum, de bun calitate, în sortimente tot mai variate și corespunzătoare specificului local. Este timpul să se de toată atenția îmbunătățirii calității produselor de către toat cooperativele, de către fiecar cooperator și să se facă o cotitur în această direcție, pentru satisfacerea exigențelor și cerințelo mereu crescînde ale oamenilo muncii.

O deosebită grijă este necesa să se acorde lărgirii producție articolelor pentru copii.

Prin profilarea și specializare unui număr mai mare de unită ale cooperativelor pentru producția de jucării, confecții, încălțăminte și altor produse pentru copii se va obține odată cu creșterea producției și îmbunătățire calității acestor articole.

Vor trebui stimulate inițiativele cooperativelor și cooperatorilor în folosirea mult mai larg decît pînă acum a materiilor prime din resurse locale și a deșeurilor.

Oamenii muncii așteaptă di partea Congresului dumneavoastră hotărîri concrete pentru lichidarea defecțiunilor ce exist în activitatea de deservire populației.

Imbunătățirea situației existente în acest domeniu cere lărgirea rețelei de unități pentr comenzi și reparații, astfel încî această rețea să fie în anul 196 de 2,5 ori mai mare decît în 195 și să asigure deservirea tuturo cartierelor în orașele și centrel muncitorești. Infiintarea de spălătorii, curățătorii și boiangeri de unități pentru reparații de locuințe și instalații casnice, de ateliere de croitorie, de cizmări tîmplărie și altele trebuie să fi una din cele mai de seamă preocupări ale UCECOM-ului.

Conducerea cooperației meșteșugărești trebuie să considere c o sarcină principală creșterea ș promovarea de cadre din rîndu cooperatorilor, dintre cei mai pricepuți meșteșugari și buni organizatori. In același timp, să fi dusă o muncă sistematică pentr intrarea în cooperative a unu cît mai mare număr de femei ș pentru promovarea lor în munc de răspundere.

Este necesară ridicarea continuă a nivelului de calificare cooperatorilor și trebuie acordat o atenție deosebită atragerii ș pregătirii profesionale de ucenic în toate ramurile de activitate al cooperației meșteșugărești.

Grija față de cooperatori și d familiile lor trebuie să constitui principala preocupare în activitatea asigurărilor sociale din cooperația meșteșugărească.

Cooperativele trebuie să dezvolte necontenit legăturile c meșteșugarii individuali, să n aibe atitudine sectară și de izolare față de aceștia. Participare meșteșugarilor individuali l munca cultural-educativă a cooperativelor, schimbul de păreri ș exemplul viu al activității cooperativelor vor contribui la creșterea influenței cooperației asupra meșteșugarilor individuali, la convingerea acestora de avantajele ce le prezintă munca în comun și vor avea ca rezultat dezvoltarea și întărirea mai departe a cooperației meșteșugărești.

De o mare însemnătate în activitatea cooperației meșteșugărești din țara noastră este studierea și folosirea bogatei experiențe a cooperației meșteșugărești din U.R.S.S., dezvoltarea colaborării cu organizațiile cooperatiste din țările de democrație populară, strîngerea relațiilor cu organizațiile cooperatiste din toate țările.

Tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne își exprimă încrederea că oamenii muncii din cooperația meșteșugărească vor duce la bun sfîrșit sarcinile ce le revin pentru îndeplinirea directivelor celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Partidul și guvernul vor sprijini în viitor și mai mult dezvoltarea și întărirea cooperației meșteșugărești, creșterea rentabilității cooperativelor și ridicarea nivelului de trai al meșteșugarilor cooperatori.

Congresul cooperației meșteșugărești, mobilizînd prin dezbaterile și hotărîrile sale întreaga masă a cooperatorilor pentru a munci cu tot mai mare însuflețire la realizarea cu succes a obiectivelor celui de al doilea plan cincinal, va aduce o însemnată contribuție la construirea socialismului, la înflorirea și întărirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.

(Text prescurtat)

„Scînteia tineretului"
pag. 3-a 22 martie 1956

De peste HOTARE

Colaborarea între popoare serveşte cauzei păcii

Delegaţia energeticienilor sovietici la Birmingham

LONDRA 21 (Agerpres). — TASS transmite: Administraţia pentru problemele energiei electrice din comitatele centrale ale Angliei a oferit la 20 martie un prînz în cinstea delegaţiei de energeticieni sovietici în frunte cu G. M. Malenkov, vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., ministru al Centralelor Electrice, care a sosit la Birmingham.

Cu acest prilej a luat cuvîntul lordul primar al oraşului, Arthur Gibson, care a salutat cu căldură pe membrii delegaţiei în numele locuitorilor oraşului Birmingham.

Apoi a rostit o scurtă cuvîntare conducătorul administraţiei pentru problemele energiei electrice din comitatele centrale, dl. Butley.

In cuvîntul de răspuns, G. M. Malenkov a subliniat că energeticienii sovietici sînt mişcaţi de primirea cordială pe care le-o fac colegii lor englezi.

La 21 martie, delegaţia de energeticieni sovietici a vizitat centrala electrică de la Hams-Hill, în apropiere de Birmingham. Oaspeţii sovietici au vizitat amănunţit centrala electrică şi au stat de vorbă cu lucrătorii ei.

Declaraţia lui A. Eden cu privire la apropiata vizită a conducătorilor sovietici în Anglia

LONDRA 21 (Agerpres). — Biroul central englez de informaţii transmite: Multe probleme litigioase care dezbină astăzi lumea vor fi discutate de liderii politici englezi cu N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, care urmează să sosească în aprilie în Anglia: „Consider că aceasta este sarcina şi scopul principal al vizitei" — a declarat primul ministru Anthony Eden la 20 martie, în Camera Comunelor, anunţînd amănuntele programului vizitei conducătorilor sovietici în Anglia.

Eden a precizat: „Dl. Bulganin şi dl. Hruşciov, care vor vizita Regatul Unit între 18 şi 27 aprilie, la invitaţia guvernului majestăţii sale, vor sosi la Portsmouth pe un vas al Flotei maritime sovietice. In timpul vizitei lor în Anglia, conducătorii sovietici vor fi primiţi de majestatea sa regina la Windsor. Programul vizitei lor prevede tratative la Downingstreet 10 (reşedinţa oficială a primului ministru al Marii Britanii — N.R. şi la Chequers (reşedinţa din afara oraşului a primului ministru al Marii Britanii—n.r.). Conducătorii sovietici vor vizita cele două camere ale parlamentului unde vor fi primiţi de preşedintele Camerei lorzilor şi de preşedintele Camerei comunelor. Va avea loc de asemenea o recepţie la galeria regală a Camerei lorzilor, la care vor fi invitaţi membri ai celor două camere ale parlamentului.

Dl. Bulganin şi dl. Hruşciov vor fi invitaţi la un dejun la Mansion House (reşedinţa oficială a lordului primar al Londrei—n.r.) şi la un prînz la Colegiul naval de la Greenwich. Ei vor avea o întrevedere cu primarii diferitelor sectoare ale Londrei în cadrul unei recepţii oferite de Consiliul comitatului Londra şi vor asista la o reprezentaţie de gală la Opera regală — Covent-Garden.

Conducătorii sovietici vor vizita de asemenea oraşul Birmingham unde vor asista la deschiderea expoziţiei industriei constructoare de maşini grele a Tîrgului industrial englez din Castle-Bromwich. Ei vor vizita baza aeriană engleză din Murham şi centrele de cercetări atomice de la Harwell şi Calderhall. Ei vor face o scurtă vizită la Edinburgh, precum şi la Oxford. In timpul vizitei lor în Anglia, conducătorilor sovietici li se va pune la dispoziţie un avion de tip „Viscount" al societăţii „British European Airways".

In 24 de ore

MOSCOVA: La 21 martie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., l-a primit pe dl. Wilhelm Haas, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Federale Germane în U.R.S.S.

MOSCOVA: La 21 martie s-a înapoiat la Moscova venind de la Varşovia N. S. Hruşciov.

KABUL: La 21 martie a sosit la Kabul A. I. Mikoian, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi persoanele care îl însoţesc. De la Kabul A. I. Mikoian şi persoanele care îl însoţesc vor pleca apoi la Caraci.

DELHI: După cum transmite Biroul Indian de Informaţii, preşedintele S.U.A., D. Eisenhower, a invitat pe primul ministru al Indiei, Nehru, să viziteze S.U.A. Potrivit Biroului Indian de Informaţii, Nehru a acceptat această invitaţie. Se crede că el va vizita S.U.A. la începutul lunii iulie

In vizită la centrele de cercetare atomice din U.R.S.S.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 martie, participanţii la Conferinţa internaţională în legătură cu organizarea „Institutului răsăritean de cercetări nucleare" au vizitat Institutul pentru problemele nucleare şi laboratorul de electrofizică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

La Institutul pentru problemele nucleare, participanţii la conferinţă au vizitat corpul central unde se află acceleratorul de particule încărcate — sincrociclotronul calculat pentru obţinerea unor protoni cu o energie de 680.000.000 electron-volţi, corpul laboratorului şi corpul energetic, de unde se asigură alimentarea şi comanda la distanţă a tuturor agregatelor sincrociclotronului. Participanţii la conferinţă au luat cunoştinţă de aparatajul, unic în felul său, folosit în cercetările în domeniul fizicii particulelor încărcate cu energii înalte.

Participanţii la conferinţă au vizitat de asemenea construcţia aproape terminată a laboratorului de electro-fizică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., cu utilajul ei unic în acest gen, unde le-au fost date lămuriri amănunţite asupra noului accelerator de particule sincrofazotronul calculat pentru obţinerea de protoni cu o energie de 10 miliarde electron-volţi.

Conferinţa îşi continuă lucrările la 22 martie.

◆

Tov. Edward Ochab a fost ales prim secretar al C.C. al P.M.U.P.

VARŞOVIA 21 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 20 martie a avut loc la Varşovia cea de a VI-a plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

Şedinţa a fost deschisă de tov. A. Zawadski, care şi-a consacrat cuvîntarea memoriei tovarăşului Boleslaw Bierut, a cărui încetare din viaţă a fost o grea pierdere pentru partid şi pentru întregul popor polonez.

Participanţii la plenară au cinstit memoria tovarăşului Boleslaw Bierut printr-un moment de reculegere.

I. Cyrankiewicz a făcut o comunicare despre felul în care a evoluat boala tovarăşului Boleslaw Bierut.

Apoi plenara a discutat probleme organizatorice.

La propunerea Biroului Politic al C. C., tov Edward Ochab a fost ales în unanimitate prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Plenara C. C. a ales în unanimitate ca membri ai secretariatului C. C. pe tov. Jerzy Albrecht, preşedintele Consiliului popular Varşovia şi pe tov. Edward Gierek, şeful secţiei industriei grele a C.C.

Impotriva colonialismului, pentru independenţa naţională!

Declaraţia lui Nehru asupra problemelor de politică externă

DELHI 21 (Agerpres).— După cum anunţă Biroul indian de informaţii, la 20 martie primul ministru al Indiei, Nehru, a făcut în parlament o declaraţie asupra problemelor de politică externă. El a spus: „Sîntem uimiţi că la sesiunea de la Caraci Consiliul S.E.A.T.O. a considerat că este cazul să discute, la propunerea unuia dintre membrii săi, problema Kaşmirului şi să includă în comunicatul său final o declaraţie în această problemă"... „Acest amestec din partea oricărei organizaţii, a continuat primul ministru, în detrimentul unei ţări care întreţine relaţii de prietenie cu diferiţi membri ai acestei organizaţii, trebuie considerat ca un act nedemn".

Nehru a declarat că cei trei miniştri ai Afacerilor Externe (ai S.U.A., Angliei şi Franţei — n.r.), care au vizitat recent India, consideră că situaţia din Asia de vest poartă în sine primejdia unei explozii. **Principala cauză a actualei îngrijorări din Asia de vest, a subliniat Nehru, este pactul de la Bagdad.**

Nehru a spus că în discuţiile avute cu Dulles despre ajutorul american acordat Pakistanului i-a relevat secretarului de stat că acest ajutor stîrneşte îngrijorare în India.

Nehru a declarat că relatările presei despre cuvîntarea rostită la 19 martie de Mohammed Ali, primul ministru al Pakistanului, l-au „mîhnit şi uimit". El a fost totuşi de acord cu propunerea lui Mohammed Ali ca India şi Pakistanul să declare că nu vor porni niciodată război unul împotriva celuilalt.

Nehru a declarat că hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S. vor exercita o influenţă serioasă asupra problemelor internaţionale şi speră că ele vor contribui la slăbirea continuă a încordării internaţionale.

Cuvîntarea lui Mohammed Ali

CARACI 21 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul la 19 martie în Adunarea Constituantă, Mohammed Ali, primul ministru al Pakistanului, a vorbit despre relaţiile pakistano-indiene în lumina recentelor incidente de la frontiera pakistano-indiană. In declaraţia sa, Mohammed Ali, a arătat că vina pentru aceste incidente o poartă India care „se străduieşte să împiedice acordarea de ajutor militar american Pakistanului căutînd să-l menţină slab şi lipsit de ajutor".

Noul guvern al Indoneziei

DJAKARTA 21 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul agenţiei Reuter, la 20 martie, preşedintele Republicii Indoneziene, Sukarno, a aprobat componenţa noului cabinet format de Ali Sastroamidjojo.

Noul cabinet constă din reprezentanţi a opt partide. Majoritatea portofoliilor în noul guvern au revenit celor trei partide mai mari ale ţării — Partidul naţional, Maşumi şi Nahdatul Ulama. Partidul Comunist din Indonezia, care la alegeri a obţinut peste 6 milioane de voturi ocupînd locul al patrulea, nu participă la guvern.

Primul ministru al noului cabinet este Ali Sastroamidjojo — lider al Partidului naţional, care va exercita temporar şi funcţia de ministru al Apărării. Partidul naţional a mai obţinut în noul cabinet şi postul de ministru al Afacerilor Externe pe care îl ocupă Abdul Gani, precum şi portofoliile Invăţămîntului, Agriculturii şi Muncii.

Partidul Maşumi a obţinut portofoliile de prim vicepreşedinte al Consiliului, pe care îl ocupă Mohammed Rum, precum şi de miniştri de Finanţe, Lucrări Sociale, Căi de Comunicaţii şi Justiţie.

Al doilea vicepreşedinte este Idam Halid, reprezentant al partidului Nahdatul Ulama.

Noul cabinet va începe să-şi exercite funcţiunile la 26 martie. In aceeaşi zi se deschide şi sesiunea noului parlament.

Declaraţia C.C. al Partidului Comunist din Indonezia

DJAKARTA 21 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarul „Harian Rakjat" publică declaraţia Comitetului Central al Partidului Comunist din Indonezia în legătură cu formarea noului guvern indonezian.

In declaraţie se arată că „preşedintele Sukarno a satisfăcut dorinţa poporului de a însărcina pe Ali Sastroamidjojo, unul din fruntaşii partidului naţional indonezian, cu formarea guvernului".

„Poporul a sperat — se spune în declaraţie — că Ali Sastroamidjojo va fi în stare să formeze un guvern progresist conform dorinţelor exprimate de popor cu prilejul alegerilor generale"...

La întocmirea programului, Ali Sastroamidjojo a satisfăcut în cea mai mare parte dorinţele şi năzuinţele poporului.

Dar după începerea consultărilor privind componenţa cabinetului — se spune în continuare în declaraţia P.C. din Indonezia — Sastroamidjojo se pare că nu a mai ţinut seama de dorinţele şi năzuinţele poporului. Dimpotrivă, masele populare au fost foarte dezamăgite. In guvern au fost incluşi reprezentanţi ai partidului Maşumi care nu pot să înfăptuiască în mod sincer programul, ba chiar îl vor sabota.

De aceea, încheie declaraţia, Partidul Comunist din Indonezia „cheamă întregul popor indonezian, indiferent de apartenenţă politică sau credinţă religioasă, să colaboreze mai strîns, să ceară de îndată o mai bună componenţă a cabinetului, să urmărească îndeaproape aplicarea programului guvernului".

Noi urzeli ale strategilor americani în Orientul Apropiat şi Mijlociu

WASHINGTON 21 (Agerpres). După cum anunţă agenţiile de presă, la cererea delegatului Statelor Unite, Cabot Lodge, Consiliul de Securitate a fost convocat în problema situaţiei din Orientul Apropiat şi Mijlociu.

După cum se ştie, de aproape două luni la Washington continuă tratative între reprezentanţii diplomatici ai S.U.A., Angliei şi Franţei cu privire la situaţia din Orientul Apropiat şi Mijlociu. La conferinţa de la Washington dintre Eisenhower şi Eden, conducătorii celor două puteri occidentale îngrijoraţi că poziţiile lor sînt tot mai zdruncinate în Orientul Apropiat şi Mijlociu, sub pretextul preîntîmpinării unui război arabo-israelian, au hotărît elaborarea unor noi planuri pentru un amestec făţiş în treburile interne ale statelor din această regiune.

După cum anunţă din Washington agenţia France Presse, s-a iniţiat crearea unor noi „funcţiuni" pentru Comisia O.N.U. care supraveghează armistiţiul arabo-israelian sub pretextul că actuala Comisie O.N.U. nu-şi poate îndeplini obligaţiile în actuala situaţie.

Astfel, puterile occidentale urmăresc în fapt să înlocuiască actuala comisiei O.N.U. de armistiţiu pentru Palestina, formată din observatori, cu o comisie militară dispunînd de trupe în zonele demilitarizate dintre Israel şi statele arabe, care, după cum recunoaşte ziarul american „Wall Street Journal, „vor fi în primul rînd forţe ale Statelor Unite". Totodată, Marea Britanie, Statele Unite şi Franţa pregătesc, după cum arată ziarul „Washington Post", o nouă declaraţie tripartită, asemănătoare celei din 25 mai 1950.

Pentru a-şi justifica măsurile militare proiectate în Orientul Apropiat şi Mijlociu, puterile occidentale propun ca deocamdată Consiliul de Securitate să trimită o delegaţie formată din una sau mai multe persoane care să constate cauzele încordării şi pentru a face cunoscut felul în care acestea ar putea fi reduse. Ţinînd însă seama de faptul, după cum arată agenţia United Press, „Că puterile occidentale nu cred că o asemenea delegaţie va găsi ceva nou în constatarea cauzelor încordării" ele vor putea propune imediat după aceea aprobarea planurilor lor militare, care tind să le asigure controlul în această zonă.

Convocarea Consiliului de Securitate cerută de delegaţia americană face parte probabil din acţiunea pentru punerea în aplicare a acestor planuri.

Funeraliile Irènei Joliot-Curie

PARIS 21 (Corespondentul Agerpres transmite: La 21 martie au avut loc la Paris funeraliile naţionale ale Irènei Joliot-Curie, eminent om de ştiinţă şi militant social din Franţa, membră a Consiliului Mondial al Păcii.

Glorioasa fiică a poporului francez a fost condusă pe ultimul ei drum de reprezentanţii preşedintelui Republicii şi ai guvernului, de preşedintele Adunării Naţionale, Le Troquer, de preşedintele Consiliului Republicii, Monnerville, de membri ai guvernului, deputaţi, precum şi de S. A. Vinogradov, ambasadorul U.R.S.S. în Franţa şi de şefii altor reprezentanţe diplomatice acreditaţi la Paris.

La ceremonia de doliu care a avut loc la Universitatea din Paris au asistat elevi ai Irènei Joliot-Curie, oameni de ştiinţă, studenţi, reprezentanţi ai societăţilor ştiinţifice, conducători ai Partidului Comunist Francez, ai Uniunii Femeilor Franceze, ai Consiliului Naţional al Păcii din Franţa, ai Confederaţiei Generale a Muncii şi ai altor organizaţii obşteşti. La funeralii a asistat o delegaţie a Republicii Populare Polone, în frunte cu Rapacki, ministrul Invăţămîntului Superior.

In cadrul ceremoniei de doliu a luat cuvîntul Rene Billieres, ministrul Invăţămîntului al Franţei.

După ceremonia de doliu, care în conformitate cu ultima dorinţă a defunctei, s-a desfăşurat într-un cadru simplu, sicriul cu corpul neînsufleţit al Irènei Joliot-Curie a fost pus pe un catafalc şi procesiunea s-a îndreptat spre cimitirul Sceaux unde se află şi mormîntul părinţilor defunctei — Pierre Curie şi Marie Curie—Sladowska.

Tinerii americani vor să trăiască

Unul din ideologii şcolii americane, generalul Hershey, spunea, nu de mult, că tineretul american trebuie instruit astfel încît să devină „o generaţie de ucigaşi". După părerea generalului, S.U.A. are nevoie de o generaţie dispusă să arunce de-o parte „perdeaua moralităţii şi civilizaţiei din sufletele oamenilor şi să scoată la iveală bruta".

Şi pentru „a scoate la iveală bruta" sînt folosite toate mijloacele. Jucăriile şi cinematograful, teatrele şi cărţile de şcoală, televiziunea, radio-ul şi comicsurile îndeamnă, strigă la urechea tinerilor americani: „ucide!, jefuieşte! La dracu cu orice urmă de morală!"

James H. Bobo este consilier general într-un subcomitet senatorial. Subcomitetul se ocupă cu cercetarea delictelor săvîrşite de minori. Intr-o cuvîntare ţinută anul trecut, mister Bobo arăta că 37 la sută din persoanele arestate pentru crime şi 47 la sută dintre cele condamnate pentru furt n-au împlinit 21 de ani. Mulţi dintre aceştia consumă narcotice. La Los Angelos, 8 la sută din copiii delicvenţi sînt toxicomani.

In teorie, legea americană interzice consumul stupefiantelor. In teorie... Pentru că în practică îl stimulează. Comicsurile şi filmele ridică în slăvi pe eroii morfinomani; în fiecare bar se vînd „pe sub mînă" tot felul de stupefiante, — aceasta faţă cu poliţiştii, care îşi primesc şi ei partea lor din afacerile negustorilor de narcotice.

O statistică recentă a constatat că din o sută de tineri americani, trei sînt delicvenţi. O cifră semnificativă. Cînd un capitalist otrăveşte mii de tone de grîu cu eozină ca să menţină preţul cerealelor, este o crimă bestială. Cum poate fi calificată însă acea ticăloşie, cînd în mod conştient sînt otrăvite sufletele tinerilor? E groaznic că există pe lume asemenea oameni.

Totdeauna, marii oameni ai tuturor naţiunilor s-au îngrijit de tineretul ţării lor, de educarea lui, aşa cum un grădinar îngrijeşte de mlădiţele noi, de mugurii plantelor din livada sa. Micul general Hershey vrea însă să transforme pe tînărul american într-o brută, care să tragă cu sînge rece în oameni vii.

De ce? Pentru că aşa doresc patronii lui. Pentru că patronii lui văd în tinerii americani o sursă de carne de tun, cu ajutorul căreia pot să-şi mărească dividendele provenite din cursa înarmărilor. Negustorii de arme din S.U.A. preferă să sădească sămînţa crimei în sufletul tinerilor americani decît să le ofere şcoli, locuri de muncă sau posibilităţi de distracţii sănătoase. Şcolile şi parcurile de cultură nu le aduc venituri. Ba, mai mult: îi costă bani. In schimb o generaţie de tineri criminali este o viitoare armată docilă.

Comicsurile, filmele cu gangsteri, cheamă tinerii americani pe calea banditismului Şomajul, lipsurile îi împing de asemenea pe acest drum. Din an în an creşte numărul tinerilor şomeri. Cifrele vorbesc de la sine: printre tinerii în vîrstă de 16—17 ani, 20 la sută n-au unde lucra, iar printre acei în vîrstă de 20—24 de ani — 11 la sută nu-şi pot găsi nici un loc de muncă.

Tinerii americani privesc cu îndoială viitorul: unde vor mai fi plasaţi milioanele de noi muncitori care vor căuta de lucru în anii viitori? Vor îngroşa şi ei rîndurile şomerilor? Nimeni nu le dă un răspuns. „Deveniţi brute!" — iată una din soluţia ce li se oferă.

Chiar acei care au unde munci, nu sînt răsplătiţi pe drept pentru munca lor. Potrivit unei dări de seamă a departamentului comerţului publicată la 10 septembrie 1955, din numărul salariaţilor americani 20 la sută sînt tineri. Ei bine, aceşti tineri primesc doar 3 la sută din totalul salariilor.

Sute de milioane de dolari sînt cheltuite pentru fabricarea de bombe, de avioane, de tancuri, pentru construirea de baze militare. Sumele alocate pentru şcoli însă scad pe măsură ce creşte bugetul militar. „New-York Times" în numărul său din 1 decembrie 1955 scria că la o conferinţă asupra învăţămîntului ţinută la Casa Albă, s-a arătat că şcolile americane sînt astăzi insuficiente. 2.385.000 elevi n-au unde învăţa, rămîn în afara şcolii.

Cu toată ofensiva dusă de miliardarii din S.U.A. împotriva tineretului american cu scopul de a-l abrutiza, tot mai mulţi tineri ocolesc momelile care-i atrag în capcană. Glasul tinerilor americani răsună mai puternic, mai viguros. In septembrie, anul trecut, s-a ţinut cea de a doua „Adunare a tineretului din S.U.A.". Adunarea a adoptat o rezoluţie în care se spune că tinerii americani „sprijină ideea coexistenţei paşnice prin care se înţelege recunoaşterea existenţei unor deosebiri fundamentale între state, şi încercarea de a construi punţi pentru relaţiile normale între ţări."

Studenţii din S.U.A. au pornit o largă acţiune pentru dezvoltarea legăturilor şi schimburilor studenţeşti. Minciunile şi teroarea maccartistă n-au dat roadele dorite în şcoli şi universităţi. Şi faptele o dovedesc din plin. Recent, redacţia ziarului şcolii superioare „Roosevelt" din Chicago a trimis o scrisoare redacţiilor ziarelor studenţeşti din Moscova, Paris şi Honolulu în care se arată că „schimbul de corespondenţă este un bun prilej pentru a face cunoştinţă cu voi. Evenimentele din ultima vreme încurajează aşteptările noastre cu privire la un viitor paşnic".

Despre ce vorbesc toate aceste lucruri? Despre faptul că tinerii americani încep să vadă cu ochi lucizi realitatea, că ei resping planurile agresorilor, aţîţătorilor la război. Tînărul american de rînd preferă mai mult să poarte costumul de sport, să se plimbe cu iubita pe străzile oraşului său, să muncească paşnic, decît să îmbrace haina militară, să cutreiere bazele militare din Europa şi Pacific, să tragă cu mitraliera în oameni cu care personal n-are nimic de împărţit.

...Generalul Hershey cere tinerilor americani să se transforme în brute. Dar părinţii acestor tineri, mamele care au vegheat asupra leagănului lor, nu doresc ca fiii lor să devină ucigaşi. Ei au pornit la o acţiune puternică de contracarare a şcolii crimei. Un deosebit interes îl arată unele sindicate pentru crearea de condiţii ca tinerii să-şi petreacă sănătos timpul liber. Filiala nr. 13 a sindicatului docherilor de pildă, din fondurile sale, din contribuţia membrilor săi, a construit un mare teren sportiv şi un centru de recreiere pentru tineret. Măsuri asemănătoare au fost luate de sindicatul muncitorilor industriei de conserve din Chicago, de sindicatul şoferilor şi multe alte organizaţii sindicale.

Mulţi tineri din S.U.A. se îndreaptă acum spre organizaţiile democratice de tineret, care luptă pentru pace, pentru dreptul la muncă şi la o viaţă omenească. Acum şase ani, a luat fiinţă Liga tineretului muncitoresc (L.Y.L.). Liga a organizat numeroase acţiuni de luptă împotriva şomajului, pentru satisfacerea nevoilor tineretului, pentru o viaţă paşnică, împotriva provocărilor rasiste. Iată de ce L.Y.L. şi-a atras ura acelor cercuri care îndeamnă tineretul american să devină fiare sălbatice, canibali ai secolului XX. Persecuţiile nu i-au înfrînt pe tinerii membri ai Ligii. L.Y.L. s-a menţinut ca organizaţie influentă, obţinînd numeroase succese, atrăgîndu-şi respectul maselor de tineri progresişti americani.

Tinerii americani văd că deasupra lumii, norii războiului au început să se destrame. Ici — colo, străbate cîte o rază dătătoare de speranţă. Spre ea îşi îndreaptă privirile acei tineri americani cu încredere în omenire, în viitor, în fericire. Işi îndreaptă privirea spre ea pentru că vor să trăiască.

DAN LAZARESCU

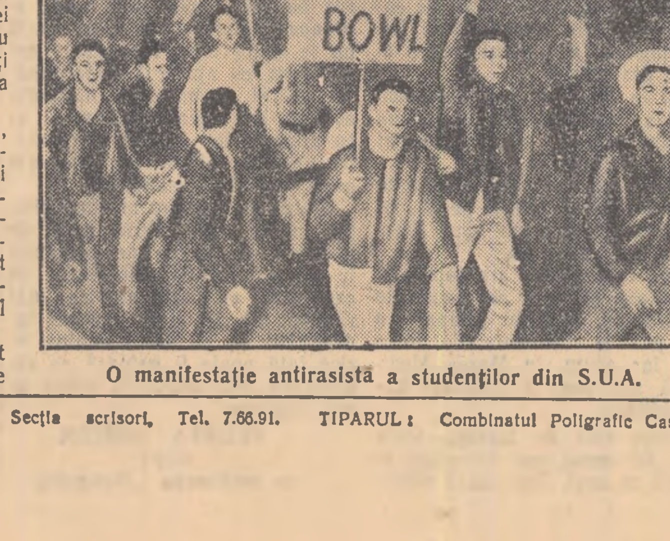

O manifestaţie antirasistă a studenţilor din S.U.A.

Sport Sport Sport

PESTE DOUĂ ZILE

Incep finalele Spartachiadei de iarnă a tineretului

Au trecut cîteva luni de cînd în întreaga ţară, sute şi sute de mii de tineri participau la primele concursuri ale Spartachiadei de iarnă a tineretului. In acest timp, uriaşa competiţie populară a chemat la startul probelor un număr impresionant de tineri şi tinere dintre care mulţi pînă deunăzi nu mai participaseră la vreun concurs sportiv de amploare. In urmă cu cîteva zile s-au încheiat întrecerile pe regiuni, iar peste puţine zile se vor desfăşura întrecerile finale ale Spartachiadei.

La Poiana Stalin între 24 şi 25 martie, tinerii veniţi din toate regiunile ţării, îşi vor disputa întîietatea în cadrul finalei la schi. Probele sînt următoarele: categoria 14 — 18 ani fete (3 km.); categoria 14 — 18 ani băieţi (6 km.); categoria peste 19 ani fete (4 km.) şi categoria peste 19 ani băieţi (8 km.). De asemenea se va desfăşura o probă de ştafetă combinată mixtă, la care vor participa cîte o echipă de opt schimburi din fiecare regiune.

Abia se va pierde ecoul întrecerilor de la Poiana Stalin, cînd la Bucureşti, în sala Floreasca, (28—31 martie) se vor desfăşura finalele la şah şi tenis de masă.

Numele celor care se vor întrece peste cîteva zile la Poiana Stalin şi Bucureşti nu sînt ale unor celebrităţi ale sportului nostru. Nu trebuie să uităm însă că în felul acesta şi-au început activitatea sportivă, numeroşi maeştri ai sportului şi alţi sportivi de valoare. Alexandru Merică, Natalia Cernat, Alexandra Sicoe, Tinela Pleşoianu şi încă atîţia alţi sportivi consacraţi azi, s-au afirmat cu prilejul desfăşurării Cupei Tineretului Muncitor din anul 1949. Aşa că să nu ne mire dacă peste cîţiva ani unii dintre finaliştii Spartachiadei de iarnă a tineretului pe care îi vom aplauda zilele acestea, vor ajunge să poarte titlul de campioni republicani, sau recordmani ai ţării. De aceea, atenţie, atenţie, la numele celor mai valoroşi finalişti ai Spartachiadei!

Anul III — sport...

Cam în mijlocul Clujului, în preajma unei case pe care o placă de marmoră te vesteşte că aici a locuit cîndva marele poet Sandor Petőfi, se află o clădire masivă de piatră, veche, la fel de veche ca şi casa memorială. Aici, de-a lungul sălilor lungi şi înalte, sînt clasele Şcolii pedagogice mixte de limbă maghiară din Cluj.

O clasă şi un semn de întrebare...

Ca să înţelegem multe din faptele de azi ale elevilor trebuie să ne întoarcem cu un an în urmă în sala de cursuri a acelora care azi sînt în anul III.

...Gălăgia şi dezordinea te fac să înţelegi cu uşurinţă ceea ce de altfel ţi-ar spune orice profesor: este clasa cea mai dificilă, este clasa cu cei mai mulţi elevi trimişi în faţa comisiei de disciplină.

Zilele trec unele după altele dar puţini sînt ochii care privesc cu atenţie tabla, puţine sînt urechile care înregistrează vorbele profesorilor.

Gîndurile multora zboară departe. Unii se văd pe stadioane, alergînd, sărind, culegînd aplauze. Iacob Ghizela se vede campioană republicană la înot fond, Csegezi Paraschiva campioană de gimnastică, Kallay mare maestru la... mers în mîini şi aşa mai departe.

In schimb, profesorii celor peste 10 discipline sportive de specialitate care li se predau elevilor de la secţia de cultură fizică sînt mai mult decît mulţumiţi. Uneori, trebuie ca pe Kallay, Arany Ana, Iacob Ghizela şi alţii să-i ţină din scurt, să nu mai pîndească sala, iar atunci cînd o găsesc liberă să ia de la cap exerciţiile de gimnastică. Prea mult efort fizic strică, le spune profesorul; dar cu cine să te înţelegi?

In timp ce la sport totul merge de minune, la cursurile teoretice se schimbă treaba. Doar Galiszter Irina e fruntaşă la învăţătură; o urmează Arany Ana, Turós Ana, Kori Elisabeta şi Szokacs Martin. Puţini sînt cei care să nu fie ameninţaţi la cîte o materie, ba chiar şi la două, trei.

Cei cîţiva utemişti ai clasei, printre care Turós Ana şi Szokacs Martin nu se împacă cu situaţia asta, dar nici nu fac nimic pentru a o schimba în bine. S-ar părea că lucrurile vor lua o întorsătură tragică pînă la urmă. Dar...

Se întîmplă o „minune"...

Toamna anului 1955. Intr-o atmosferă de entuziasm şi nerăbdare începe noul an şcolar. Elevii au mai crescut, unii au mai cucerit noi titluri sportive, alţii s-au mulţumit cu cele vechi.

„Neastîmpăraţilor" li se dă un nou diriginte. Profesoara de limba şi literatura romînă, Vass Lenke. Profesorului de educaţie fizică, Rethy Carol, care răspunde în general de pregătirea elevilor, i se mai adaugă o forţă: tînărul absolvent al I.C.F.-ului, Biro Anton, membru în comitetul orăşenesc U.T.M.

Cînd a intrat prima oară în clasa „neastîmpăraţilor" profesoara Vass Lenke le-a ţinut o scurtă cuvîntare.

— Mi s-a spus că sînteţi o clasă dezordonată şi nedisciplinată. Văd însă că am în faţa mea oameni serioşi, aşa cum trebuie să fie elevii de şcoală pedagogică, viitori profesori...

Apoi au început acţiunile organizaţiei U.T.M. Profesorul Biro Anton ajutat de Szokacs Martin din comitetul U.T.M. al şcolii au început să mobilizeze elevii la diferite activităţi obşteşti, începînd în primul rînd cu cele sportive, fireşte. Mai trebuia însă încă ceva. Trebuia să li se schimbe vechea şi periculoasa lor mentalitate cu privire la învăţătură. Părerea unora printre care Iacob Ghizela, Kallay Tiberiu, era următoarea: ce nevoie avem noi să ştim cîte-n lună şi-n stele? Noi sîntem sportivi, deci trebuie să stăm în sala de gimnastică şi pe stadioane, mai puţin în sălile de cursuri şi în faţa cărţilor.

Au fost invitaţi atunci cîţiva absolvenţi ai secţiei de cultură fizică, acum profesori de ciclul doi.

— Abia cînd am început munca la şcoala elementară unde am fost repartizat mi-am dat seama de răspunderea pe care o avem — a povestit unul. Nu ne-am pregătit pentru a fi pur şi simplu sportivi ci pentru a face educaţie copiilor, pentru a le insufla dragostea pentru carte şi ştiinţă.

— Şi voi, aşa cum şi noi am făcut-o, vă pregătiţi pentru a deveni cadre didactice — a spus un altul. Eu de pildă, pe lîngă educaţia fizică, predau în satul nostru literatura romînă şi fac cursuri cu cei vîrstnici la şcoala de alfabetizare.

— Eu — a spus o absolventă — cum am ajuns în comuna unde am fost trimisă a trebuit să duc în primul rînd activitate culturală la cămin. Nici nu vă închipuiţi de cît folos mi-au fost materiile de cultură generală învăţate în timpul şcolii.

Şi treburile au început să se mai schimbe. Ce-i drept, încet, dar trainic. Iată doar un exemplu: Kallay Tiberiu a încetat să mai facă exerciţii spectaculoase pe acoperişul şcolii sau să mai coboare scările de la etaj folosind mîinile în locul picioarelor.

Cea mai bună clasă din şcoală

In urmă cu cîtva timp directoarea Şcolii pedagogice de limba maghiară din Cluj a făcut, într-o adunare a cadrelor didactice, următoarea comunicare de necrezut pentru unii:

— Ştiţi care-i cea mai bună clasă din şcoala noastră? Ştiţi unde sînt elevii cu cele mai bune note, cu purtarea cea mai corectă şi mai disciplinată? In anul III al secţiei de educaţie fizică!

După cum se vede, lucrurile s-au îndreptat.

Galiszter Irina învaţă mai departe cu seriozitate dar nici recordurile sportive nu le lasă la o parte. Cîteodată în cîte o discuţie îşi mărturiseşte cu sfială dorinţa: vrea să se facă medic sportiv. Kori Elisabeta, o fată măruntică, puţin firavă, n-a împlinit încă 17 ani— ceea ce n-o împiedică să fie o straşnică gimnastă şi înotătoare, — ar vrea să fie profesoară de istorie. Bolco Alexandru, venit de-abia de un an în secţia de cultură fizică a Şcolii pedagogice ar vrea să urmeze Institutul de cultură fizică şi sport din Bucureşti. Şi cînd te gîndeşti că Bolco a venit aici de la liceul teoretic unde nu mergea deloc strălucit cu învăţătura. Anul acesta Bolco are numai note bune, 4, 5. S-ar părea că şi-a găsit vocaţia.

Toţi sînt gata să recunoască că s-au schimbat multe în această clasă. Dar cea mai importantă schimbare este şi rămîne cea petrecută în concepţia elevilor despre sport. Sportul nu este numai un scop ci un mijloc util şi sănătos pentru menţinerea şi dezvoltarea forţei fizice şi intelectuale, pentru păstrarea proaspătă şi activă a forţei de muncă, îţi va spune azi şi Iacob Ghizela şi Kallay Tiberiu.

ATANASIE TOMA

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52